

Ενα ακόμη πολυνομοσχέδιο - σκούπτα

**Εφιάλτης για τους εργαζόμενους
Οχύρωση των καπιταλιστικών
συμφερόντων**

ΣΕΛΙΔΕΣ 9, 11

Χτίζουν μια
τηλεόραση δική
τους, με λιγότερο
από το μισό
προσωπικό

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΣΥΡΙΖΑ

**Εναλλακτική
λύση της αστικής
εξουσίας**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Τρόικα – Eurogroup
**Η βεβαιότητα
της...
αβεβαιότητας**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Πανεπιοτημιακό Ασύλο
**Η χούντα δεν
τελείωσε το '74**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Φασίζουσα
η ατζέντα
του Σαμαρά**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Κώστας Σακκάς
**Ελεύθερος μετά
από 38 μέρες
απεργίας πείνας**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΘΕΡΙΝΟ ΑΣΤΡΑΠΙΑΙΟ
ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ**

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ και ΟΡΓΑΝΩΣΗ
σε ΤΑΞΙΚΗ ΒΑΣΗ**

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

13/7/1925: Κατάργηση ελευθερουτικής από τον δικτάτορα Πάγκαλο λόγω «κομμουνιστικού κινδύνου» 13/7/1977: Φτάνουν στην Κούβα τα υπολείματα των οστών του Τσε Γκεβάρα, που ανακαλύφθηκαν στη Βολιβία 14/7: Γαλλία: Εθνική γιορτή (γαλλική επανάσταση), Κιριμπάτι: Ημέρα ανεξαρτησίας, Ιράκ: Ημέρα δημοκρατίας (1958)

14/7/1867: Θάνατος Οθωνα

14/7/1896: Γέννηση Μπουενα-

βεντούρα Ντουρούτι

14/7/1921:

Νικόλα Σάκκο

και Μπαρτολομέο

Βαντσέτι

καταδικάζονται σε θά-

νατο (ΗΠΑ)

14/7/1969: Εκρηξη

βόμβας

και τραυματισμός

καθη-

γητή

Σάκη

Καράγιωργα,

εξάρ-

θρωση

«Δημοκρατική Αμυνας»

14/7/1971: Βόμβα (ΑΕΔ) στην αί-

θουσία

διαλέξεων

Ελληνοαμερι-

κανικής

Ενωσης

14/7/1971:

Οι

ΗΠΑ

αποφασίζουν

διακοπή

βοήθειας

προς

την

Ελλάδα

λόγω

δικτατορίας

14/7/1977:

Βόμβα

σε

«American Express»

και

ΡΧ,

εμπρησμός

αυτοκινήτου

Βο-

ρειοαμερικάνου (ΕΛΑ) 14/7/1989:

Γάμος

Ανδρέα

Παπανδρέου - Δη-

μητρα

Λιάνη

14/7/1992:

Από-

πειρα

κατά

Ιωάννη

Παλαιο-

κρασά

17N,

Θάνατος

Θάνου

Αξαρλί

14/7/1999:

Σύλληψη

ηγέτη

«Φωτεινού

Μονοπατού

Οσκαρ

Ραφίρες

Ντουράντ

«Φε-

λισιάνο»

(Περού)

15/7/1901:

Απεργία

74.000

χαλυβουργών

εργατών

(Πίτσιμπουργκ)

15/7/

1965:

Αποστασία

Ιουλιανά

15/7/

1970:

Καταδίκες

δώδεκα

στελ-

χών

ΚΚΕ

15/7/1974:

Ελληνικό

πραξικόπεμ

μα

κατά

Μακάριου

στην

Κύπρο

15/7/1984:

Τρεις

βόμβες

σ'

ένα

διήμερο

στο

γαλ-

λικό

υπουργείο

Βιομηχανίας

16/7/

1977:

Βολιβία:

Ημέρα

Λα

Πας

(1548)

16/7/1958:

Ιδρυση

ΝΑΣΑ

16/7/

1972:

Σύλληψη

ηννιά

Ελλήνων

και

τεσσάρων

Γερμανών

για

συμ-

μετοχή

στο

«Κίνημα

20ής

Οκτώ-

βρη

16/7/1991:

Απόπειρα

κατά

Μακάριου

στην

Κύπρο

16/7/1991:

Τέσσερις

βόμβες

σε

γραφεία

ασφαλιστικών

εταιριών

ΕΛΑ-1η

Μάρη

16/7/

2002:

Σύλληψη

Χριστόδουλου

Βασιλή

Ξηρού

και

Διονύση

Γε-

ωργιάδη

για

συμμετοχή

στη

17N

17/7/1977:

Ιράκ:

Ημέρα

επανάστα-

σης

1968)

17/7/1912:

Εκδίωξη

τουρ-

κικών

ανακήρυξη

«Ικα-

νιαριώτικης

Πολιτείας»

17/7/1936:

Εξέγερση

Καταλονίας

επανά-

σταση

Μαρόκου

κατά

Ισπανών

πραξικό-

πημάτη

ο ίδιος

και

μία

διπλωμάτη

17N

17/7/1991:

Απόδραση

27 κομμουνιστών

Φασίζουσα η ατζέντα του Σαμαρά

«Η μάχη των ιδεών είναι, επομένως, σημαντική έτσι κι αλλιώς, αλλά είναι δυο φορές σημαντική, στον αγώνα μας να κτίσουμε τη Νέα Ελλάδα». Γιατί οι λογογράφοι του Σαμαρά γράφουν «Νέα Ελλάδα» και όχι «νέα Ελλάδα», όπως είναι το συντακτικά σωστό; Δεν πρόκειται για λάθος, αλλά για πολιτική επιλογή. Η «Νέα Ελλάδα» έχει γίνει φωμοτύρι στο σύμμα του Σαμαρά, επειδή ουτός και η κλίκα των συνεργατών του προετοιμάζουν τη δημιουργία νέου πολιτικού φορέα, που θα έχει ως σκοπό να συγκεντρώσει και ένα κομμάτι από τα συντρίμμια του ΠΑΣΟΚ, παλιά και νέα.

Το αν θα τα καταφέρουν και πότε δεν έχει καμία σημασία για μας. Σημασία έχει το περιεχόμενο της πολιτικής της «Νέας Ελλάδας». Το Μνημόνιο ως οικονομική και κοινωνική πολιτική με την προσθήκη μιας άγριας καταστολής, που θα θυμίζει τα πριν τη χούντα χρόνια, είναι η «Νέα Ελλάδα» που ορματίζεται ο Σαμαράς. Την περιγραφή έδωσε ο ίδιος, μιλώντας στην Πολιτική Επιτροπή της ΝΔ την περασμένη Κυριακή:

«Μέχρι πριν δύο χρόνια, μια και είπα πριν για τη νεολαία και τον Παπαμικό, δεν τολμούσε κανείς να ζητήσει, να ζη-

τήσει καν, να σπάσει τα άλατα ενός απίστευτου κατεστημένου, και να καταργήσει το άσυλο της παρανομίας μέσα στα Πανεπιστήμια (...). Μέχρι πριν δύο χρόνια, κανείς δεν τολμούσε να μιλάει για λαθρομετανάστες. Σήμερα έχουμε ήδη σταματήσει την εισροή τους, έχει αρχίσει συστηματικά ο επαναπατρισμός τους, πρωθυπότιμης την πολιτική στηρίξη της Ευρώπης, για να επιπευχθούν αυτοί οι επαναπατρισμοί, καθαρίζουμε σηγάση της γειτονιές που ασφυκτιούσαν (...). Μέχρι πριν λίγα χρόνια, στον τομέα της δημόσιας ασφαλείας υπήρχε παραλυση. Σήμερα το αίσθημα ασφαλείας κερδίζει έδαφος μέρα με τη μέρα και η αστυνομία μας έχει τη μία επιπτυχία μετά την άλλη. Μέχρι πριν λίγα χρόνια, κανείς δεν τολμούσε να αγγίξει τα κάστρα των βολεμένων. Ολοι μιλούσαν για μεταρρυθμίσεις, αλλά κανείς δεν τολμούσε να «σπάσει αυγά». Εμείς τολμήσαμε! (...). Αντίπαλοί μας είναι όσοι κλείνουν επιχειρήσεις, καταλαμβάνουν εργοστάσια, και ύστερα κλαίνε για την ανεργία (...). Αντίπαλοί μας είναι όσοι θέλουν να αφοπλίσουν την αστυνομία, όσοι υπερασπίζονται κάθε τόσο, τους τρομοκράτες που σκοτώνουν, τους κουκουλοφό-

ρους που καίνε την πόλη (...) Και τα μεγαλύτερα λάθη τα έκαναν στους δρόμους και στα πεζοδρόμια, εκείνοι που δεν κυβέρνησαν! (...) Και την ίδια στιγμή, να χαίρονται αυτοί που έβλαψαν τη χώρα παλιά και τώρα τη βλάπτουν ακόμα περισσότερο – κι ας μην την κυβέρνησαν ποτέ!».

Ενας πρωθυπουργός περιγράφει το όραμά του για το μέλλον και μιλά σαν τους συνταγματάρχες της χροντάς. Μιλά μόνο για «ησυχία, τάξη και ασφάλεια», που θα επιπευχθούν με την αστυνομική καταστολή, η οποία θα δώσει στην παράταξη του «τη νίκη των ιδεών»!

Η ατζέντα του Σαμαρά είναι ακροδεξιά, φασίζουσα. Δεν το κάνει μόνο για να υπερκεράσει τους νεοναζί και να επαναπαττάρισε τις ακροδεξιές ψήφους. Το κάνει και γιατί αυτό απαιτούν οι ανάγκες του συστήματος. Οι εποχές της συναίνεσης έχουν τελειώσει κι αυτό το ξέρουν πολύ καλά όλοι. Μόνο με τον τρόμο μπορούν να εξακολουθήσουν να κυβερνούν. Ως κατεξοχήν φρέας αυτού του τρόμου εμφανίζεται ο Σαμαράς, ζητώντας από ολόκληρο το κόμμα του να στοιχιθεί πίσω του.

Χτίζουν μια τηλεόραση δική τους, με λιγότερο από το μισό προσωπικό

Την ώρα που στη Βουλή προχωρά με εντοπικές διαδικασίες η ψήφιση του νόμου για τη δημιουργία της NEPIT AE, ο Καψής ασκεί τον τελευταίο εκβιασμό στους εργαζόμενους της ΕΡΤ, βγάζοντας στον αέρα, από κτίριο του Μπόμπολα στην Παιανία, το σήμα της ΕΔΤ, μ' ένα πρόγραμμα κονσέρβα και «κρόσουλ» ειδήσεων από τα διεθνή πρακτορεία.

Στόχος αυτής της τελευταίας κίνησης του Καψή είναι να προκαλέσει διάσπαση ανάμεσα στους εργαζόμενους, τραβώντας κάποιους ταλαντεύμενους (με τη βοήθεια και των κομματόσκυλων που παρεπιδημούν στο κτίριο της Αγίας Παρασκευής) στην υπογραφή τρίμηνων συμβάσεων. Το γεγονός ότι τόσες μέρες η ΠΟΣΠΕΡΤ παζαρεύει σε καθημερινή βάση μαζί του και συζητούν θέματα αποζημιώσεων (!) έχει δειξει στον Καψή πως μπορεί να χοντρύνει τον εκβιασμό, επιδιώκοντας τη διάσπαση.

«Σήμερα νομιμετεί η κυβέρνηση, καμία Επιτροπή». Σήγουρα του ξέφυγε, όμως η φράση που εκστόμισε την περασμένη Τρίτη ο μυστικούμβουλος του Σαμαρά, Δ. Σταμάτης, στη συνεδρίαση της Διαιρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης της Βουλής, αποκάλυψε το πώς σκέπτεται ο Σαμαράς και το επιτελείο του. Γλώττα λανθάνουσα τ' αληθή λέγει και ο «μειλήχιος» Σταμάτης αποκάλυψε ότι η κυβέρνηση θελεί να φημίσει το νόμο για τη NEPIT

χωρίς ν' αλλάξει την ουσία του. Και η ουσία αυτού του νόμου δεν βρίσκεται στις φλυαρίες της επιπρόπτης Αλβιζάτου, αλλά στη μεταβατική διάταξη του άρθρου 16, που πρόσθεσε η κυβέρνηση.

Η διάταξη αυτή λέει ότι το υπουργικό συμβούλιο θα διορίσει το πρώτο Εποπτικό Συμβούλιο της NEPIT AE, το οποίο στη συνέχεια θα διορίσει το ΔΣ και τον πανίσχυρο πρόεδρο διευθύνοντα σύμβουλο. Με θητεία ενός έτους, διότι –όπως είπε ο Σταμάτης– «εάν αικολουθούσαμε τις διαδικασίες που προβλέπονται κανονικά, αυτό θα μας έτρωγε πάρα πολύ χρόνο». Αυτά, όμως, τα «μεταβατικά» όργανα θα καθορίσουν τη φυσιογνωμία της NEPIT. Το αριθμό των κανονιών, το πρόγραμμά της, το οριθμό του προσωπικού, τα πρόσωπα και τις σχέσεις εργασίας, τις συμβάσεις με τρίτους, τα πάντα. Τα «μεταβατικά» όργανα διοίκησης, που θα τα διορίσει η σημερινή κυβέρνηση, θα καθορίσουν τη μόνιμη κατάσταση της

NEPIT, την οποία οι επόμενοι θα κληθούν απλά να διαχειρίστούν. Κάποια στιγμή του ξέφυγε του Σταμάτη: «Προκύπτει ένα όφελος το οποίο δεν μπορεί με πολύ μεγάλη σαφήνεια να προσδιοριστεί. Εάν προκύψει ότι αυτή η τηλεόραση μπορεί να δουλέψει με το μισό προσωπικό, υπακούντας το νέο μισθολογικό καθεστώς, το ενιαίο μισθολόγιο, αυτόματα προκύπτει μια μεγάλη περικοπή δαπανών. Αυτό θα μειώσει την επιβάρυνση, στο βαθμό που μπορεί να την μειώσει, του έλληνα πολίτη που πληρώνει την τηλεόραση ανταποδοτικά». Οταν του το επεσήμαναν ευγενικά οι βουλευτές της αντιπολίτευσης, το «μάζεψε» λέγοντας ότι αυτός ένα παράδειγμα έφερε και ότι δόλια θα τα αποφασίσουν τα «μεταβατικά» όργανα, όμως όλοι καταλαβαν οι θα γίνει.

Η συζήτηση στις τρεις πρώτες συνεδριάσεις της Επιπρόπτης Κύριης ήσυχα (με εξαίρεση κάποια ψηλομπάχαλα που προκάλεσε η Κωνσταντοπού-

λου, χωρίς να την ακολουθήσουν άλλοι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ). Ο Βούτος, που κατέβαζε τη «γραμμή», έθετε μονίμως «πολιτικό ζήτημα». Υποστήριξε, δηλαδή, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει προτάσεις για κάθε άρθρο του νομοσχεδίου, όμως μετά το πραξικόπημα της κυβέρνησης δεν προχωρά σε καμιά συζήτηση, απαιτώντας την απόσυρση του νομοσχεδίου και την επαναλειτουργία της ΕΡΤ. Ο Νάσος Αθανασίου, όμως, βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και αυτός και συνταξιούχος δημοσιογράφος της ΕΡΤ, είχε άλλη γνώμη. Αυτός μπήκε στη συζήτηση και έκανε προτάσεις σε δύο συνεδριάσεις. Στην επί της αρχής συζήτηση έψεξε τη δεξιά ότι από τον Λαζαρίδη, τον Χορν και τον Χατζηδάκι ξέπεσε στους σημερινούς, λέγοντας στο τέλος στους υπουργούς: «Θα μου πείτε ότι δεν υπάρχει σήμερα ένας ίακωβος Καμπανέλης. Υπάρχει σήμερα ένας ίακωβος Καμπανέλης, θα σας το έλεγε ο ίδιος ο ίακωβος, ψάξτε και βρείτε τον και διορίστε τον!!! Στη δε συζήτηση επί των άρθρων, αφού επανείσετε τη θέση σας, θα μειώσετε την επιβάρυνση, στο βαθμό που μπορεί να την μειώσει, του έλληνα πολίτη που πληρώνει την τηλεόραση ανταποδοτικά». Οταν του το

επεσήμαναν ευγενικά οι βουλευτές της αντιπολίτευσης, το «μάζεψε» λέγοντας ότι αυτός ένα παράδειγμα έφερε και ότι δόλια θα τα αποφασίσουν τα «μεταβατικά» όργανα, όμως όλοι καταλαβαν οι θα γίνει.

Στη δε συζήτηση επί των άρθρων, αφού επανείσετε τη θέση σας, θα μειώσετε την επιβάρυνση, στο βαθμό που μπορεί να την μειώσει, του έλληνα πολίτη που πληρώνει την τηλεόραση ανταποδοτικά». Οταν του το

επεσήμαναν ευγενικά οι βουλευτές της αντιπολίτευσης, το «μάζεψε» λέγοντας ότι αυτός ένα παράδειγμα έφερε και ότι δόλια θα τα αποφασίσουν τα «μεταβατικά» όργανα, όμως όλοι καταλαβαν οι θα γίνει.

■ Ξεμπρόστιασμα

Ο Στουρνάρας έβαλε τα παπαγαλάκια του να γράφουν, ότι το «κούρεμα» της δόσης έγινε για καθαρά τυπικούς λόγους. Διότι κάποιες χώρες, όπως η Γερμανία, θα έπρεπε να περάσουν αποφάσεις από τα κοινοβούλια τους. Η δικαιολογία είναι εξ ορισμού γελοία, αν σκεφτούμε ότι δεν πρόκειται για κανένα καινούργιο δάνειο, αλλά για μια δανειακή σύμβαση που έχει εγκριθεί από

Απεργία πείνας ενάντια στις αυθαιρεσίες των σιωνιστών

Tη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, δεκαπέντε παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές συνεχίζουν την απεργία πείνας που ξεκίνησαν πριν δύο μήνες. Κάποιοι από αυτούς διεκδικούν το δικαίωμά τους να δέχονται επισκέψεις από τους συγγενείς τους, ενώ άλλοι την οριστική απελευθέρωσή τους, καθώς είναι φυλακισμένοι υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης.

Ανάμεσα στους απεργούς πείνας υπάρχουν κρατούμενοι οι οποίοι είχαν απελευθερωθεί βάσει της συμφωνίας ανταλλαγής αιχμαλώτων με τον ισραηλινό λοχία Σαλίτ, μεταξύ Χαμάς και Ισραήλ, για να συλληφθούν ξανά μετά από λίγο, προκειμένου να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής στο οποίο είχαν αρχικά καταδικαστεί.

Πέντε από τους απεργούς πείνας είναι ιορδανικής καταγωγής και το βασικό τους αίτημα είναι να μπορούν να δέχονται επισκεπτήριο από την οικογένειά τους. Παρά το γεγονός ότι το Ισραήλ έχει υπογράψει συμφωνία με την Ιορδανία, που επιτρέπει στους ιορδανούς πολίτες να επισκέπτονται το Ισραήλ, το Ισραήλ αθετεί τη συμφωνία και δεν επιτρέπει σε συγγενείς των κρατουμένων να τους επισκέπτονται. Ενας από τους ιορδανικής καταγωγής κρατούμενους, ο Αμπντουλάχ Αλ Μπαργούθι, έχει να δει την οικογένειά του 14 χρόνια. Ο Αλ Μπαργούθι ήταν ηγετικό στέλεχος της ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς Ταξιαρχίες Ιζεντνί Αλ Κασάμ και οι σιωνιστές τον κρατούν για χρόνια σε συνθήκες απομόνωσης.

Προκειμένου να σπάσουν την απεργία πείνας των παλαιστίνιων κρατουμένων, οι σιωνιστές τους ακραίρεσαν το δικαίωμα να δέχονται επισκέψεις από συγγενείς τους, ενώ σε πολλές περιπτώσεις αρνούνται να τους παρέχουν ιατρική φροντίδα αν δεν σταματήσουν την απεργία πείνας. Παράλληλα, «σπάνε» τις ομάδες των απεργών, μεταφέροντάς τους σε διάφορες φυλακές μέσα στο Ισραήλ. Με αυτό τον τρόπο τους απομονώνουν, επιδιώκοντας να ρίξουν το ηθικό τους.

Παρολαυτά, ο ογώνας των παλαιστίνιων κρατουμένων σημειώνει νέες νίκες. Πριν από λίγες μέρες, οχτώ κρατούμενοι σταμάτησαν την απεργία πείνας, αφού ανάγκασαν τις ισραηλινές αρχές να ικανοποιήσουν το αίτημά τους και να τους μεταφέρουν σε φυλακές κοντά στον τόπο διαμονής των συγγενών τους, για να μπορούν να έχουν επισκεπτήριο.

Το Ισραήλ αρνείται να αναγνωρίσει στην πλειοψηφία των παλαιστίνιων φυλακισμένων τον χαρακτήρα του πολιτικού κρατούμενου ή του αιχμαλώτου πολέμου, παρά το γεγονός ότι στη συντριπτική πλειοψηφία τους έχουν συλληφθεί και φυλακιστεί για συμμετοχή σε κάποια οργάνωση της Παλαιστινιακής Αντίστασης ή κατά τη διάρκεια συγκρούσεων με το σιωνιστικό στρατό. Αν το Ισραήλ τους αναγνώριζε ως πολιτικούς κρατούμενους θα ήταν υποχρεωμένο, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, να τους παρέχει όλα αυτά για τα οποία αγωνίζονται αυτή τη στιγμή. Οι απεργίες πείνας των παλαιστίνιων κρατουμένων έχουν αυξήσει σημαντικά μέσα στο 2013, προκαλώντας πονοκέφαλο στους σιωνιστές.

Στα σκουπίδια τα success stories

«Η παγκόσμια οικονομία αναπτύσσεται πιο αργά από το αναμενόμενο, με τους κινδύνους γι' αυτή την ανάπτυξη να αυξάνονται ειδικά στις αναδύομενες αγορές, αναφέρει το ΔΝΤ σε μία επικαιροποίηση της Παγκόσμιας Οικονομικής Επισκόπησης (σ.σ. έκθεση που δημοσιοποιεί το ΔΝΤ για την παγκόσμια οικονομία). Η παγκόσμια ανάπτυξη προβλέπεται τώρα στο 3.1% για το 2013 και στο 3.8% για το 2014, με προς τα κάτω αναθεώρηση μισής ποσοστιαίας μονάδας για κάθε χρόνο σε σχέση με τις προβλέψεις της επισκόπησης του Απριλίου του 2013» (Συμπεράσματα της τελευταίας μηνιαίας έκθεσης του ΔΝΤ για την παγκόσμια οικονομία, <http://www.imf.org/external/pubs/ft/survey/so/2013/NEW070913A.htm>)

«Το προγματικό Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν – η παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών που προέρχονται από εργασία και ιδιοκτησία εγκατεστημένη στις ΗΠΑ – αυξήθηκε με ετήσιο ρυθμό 1.8% στο πρώτο τρίμηνο του 2013 (δηλαδή από το τέταρτο τρίμηνο στο πρώτο τρίμηνο), σύμφωνα με την "τρίτη" εκτίμηση που δημοσιεύτηκε από το Γραφείο Οι-

κονομικής Ανάλυσης. Στο τέταρτο τρίμηνο, το προγματικό ΑΕΠ αυξήθηκε κατά 0.4%. Η εκτίμηση του ΑΕΠ που δημοσιεύτηκε σήμερα βασίζεται σε πιο ολοκληρωμένες πηγές από αυτές που ήταν διοθέσιμες στην "δεύτερη" εκτίμηση που εκδόθηκε τον περασμένο μήνα. Στη δεύτερη εκτίμηση, το προγματικό ΑΕΠ αυξήθηκε κατά 2.4%. Με την τρίτη εκτίμηση για το πρώτο τρίμηνο, η αύξηση της απομικησίας κατανάλωσης ήταν μικρότερη από αυτή που είχε εκτιμηθεί αρχικά και οι εξαγωγές και εισαγωγές τώρα εκτιμάται ότι μειώθηκαν» (Αποτελέσματα των εκτιμήσεων για το αμερικανικό ΑΕΠ για το πρώτο τρίμηνο του 2013, που δημοσιεύτηκαν στα τέλη του περασμένου μήνα, <http://www.bea.gov/newsreleases/national/gdp/gdpnewsrelease.htm>)

«Το ΑΕΠ έπεσε κατά 0.3% στη ζώνη του ευρώ και κατά 0.1% στις 27 χώρες της ΕΕ κατά τη διάρκεια του πρώτου τρίμηνου του 2013, συγκρίνοντας με το προηγούμενο τρίμηνο, σύμφωνα με την τρίτη εκτίμηση που δημοσιεύεται από την Eurostat, το στατιστικό γραφείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο τέταρτο τρίμηνο του 2012 οι ρυθμοί ανάπτυξης ήταν

■ Zav-Klonv Γιούνκερ

The game is over

Ενας επιθεωρησιογάφος θα έγραψε με σκωπητική διάθεση πως οι ξένοι επίσημοι θα πρέπει να προσέχουν την κατάρα της Αθήνας. Μετά τον κάπιτεν Γουέι Τζιαφού της Cosco, που αφού μάζεψε τιμές και παράστημα στην Αθήνα, επέστρεψε στην Κίνα και συνταξιοδοτήθηκε άρον-άρον, σειρά είχε ο Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ. Ήρθε κι αυτός στην Αθήνα, απόλαυσε τις τιμές και τα παράστημα από τους φυλάρχους του εγχώριου πολιτικού συστήματος και λίγες μέρες μετά εξαναγκάστηκε σε μια ταπεινωτική παραίτηση, η οποία ίσως οδηγήσει και στην πολιτική του αποστράτευση, στα 58 μόλις χρόνια του.

Ενας πολιτικός αναλυτής θα έγραφε πως μόνο οι δωσιλογοί φύλαρχοι των Αθηνών δεν είχαν πάρει χαμπάρι ότι ο Γιούνκερ είναι τελειώμανος, γι' αυτό και τον φώναξαν στην Αθήνα για να τον γεμίσουν τιμές και παράστημα. Ισως επειδή έχουν ανάγκη ν' ακούν καλά λόγια από ηγετικές προσωπικότητες της Ευρωπαϊδης, τα οποία ασερβίρουν στον ελληνικό λαό ως τεκμήρια του σωτήριου έργου τους, και ο Γιούνκερ ήταν ο μόνος διαθέσιμος αυτή την περίοδο (μετά προέκυψε και ο Σάμπιπλε, που έρχεται στην Αθήνα για να κάνει προεκλογική εκστρατεία στους έλληνες μετανάστες που έχουν γερμανική ιθαγένεια).

Οποιας εκδοχή και να επιλέξει κανείς ως εισαγωγή του ρεπορτάρ, το γεγονός ότι στη συντριπτική πλειοψηφία τους έχουν συλληφθεί και φυλακιστεί για συμμετοχή σε κάποια οργάνωση της Παλαιστινιακής Αντίστασης ή κατά τη διάρκεια συγκρούσεων με το σιωνιστικό στρατό. Αν το Ισραήλ τους αναγνώριζε ως πολιτικούς κρατούμενους θα ήταν υποχρεωμένο, επιδιώκοντας να τα κλιματιστικά, βέβαια, δουλευαν στο φουλ στο

έτοι κι αλλιώς δροσερό Λουξεμβούργο, αλλά δεν βιόθησαν καθόλου τον Γιούνκερ στις αναλυτικές εξηγήσεις που έδινε επί δίωρο. Η Βουλή «δεν πείστηκε» (ούτε το ίδιο του το κόμμα) και στο τέλος της διαδικασίας ο Γιούνκερ ανακοίνωσε την παραίτησή του, ενώ την επομένη διάβρηκε τις πύλες του παλατιού για να την υποβάλει και επίσημα στο μεγάλο δουκά Αγρί, προτείνοντάς του κι ημερομηνία διεξαγωγής πρώτων εκλογών εκλογών.

Ποιος ήταν ο λόγος που ο μόλις 58χρονος Γιούνκερ εξαναγκάστηκε σε παραίτηση; Η αποκάλυψη ότι η μυστική υπηρεσία του Μεγάλου Δουκάτου SPEL παρακολουθούσε τηλεφωνικές συνομιλίες πολιτών, μεταξύ των οποίων επιχειρηματίες και τραπεζίτες. Προγματικά, αστείος λόγος για την εξώθηση πρωθυπουργού σε παραίτηση. Σαν να μην ήξεραν οι βουλευτές ότι αυτό κάνει κάθε μυστική υπηρεσία και έπεισαν από τα σύννεφα όταν το έμαθαν! Ο Γιούνκερ οχυρώθηκε πίσω από το θεσμικό του ρόλο, υποστηρίζοντας ότι ο ίδιος δεν ήλεγχε τις μυστικές υπηρεσίες, καθώς είχε τεράστιο φόρτο ως πρωθυπουργός, υπουργός Οικονομικών και πρόεδρος του Eurogroup, όμως οι βουλευτές ήταν ανένδοτοι. Το τέλος του ήταν προσποφασμένο.

Τους προγματικούς λόγους δεν τους γνωρίζουμε, η σκέψη μας όμως πηγαίνει 750 χιλιόμετρα βορειοανατολικά του Λουξεμβούργου, στο Βερολίνο. Πρώτα τον ξήλωσαν από πρόεδρο του Eurogroup, τώρα τον ξηλώνουν και από την ίδια του την κυβέρνηση. Το «θαύμα» (έτσι παρουσιάζοντας η Πορτογαλία την πρώτη διετία μετά την εφαρμογή του Μνημόνιου) ήταν μόνο στα χαρτιά. Η τρόικα ζητά συνεχώς νέα μέτρα, γιατί το «πρόγραμμα» έχει εξωκεινεί και ο Πόρτας εμφανίζεται σαν ο... πορτογάλος Κουβέλη, μιλώντας για επαναδιαπραγμάτευση και χαλάρωση της λιτότητας. Αρνήθηκε να πάρει ο ίδιος το υπουργείο Οικονομικών,

Η δεύτερη όψη του ίδιου νομίσματος

Οσοι έσπευσαν να πανηγυρίσουν για τη «νίκη της επανάστασης» στην Αίγυπτο θα πρέπει να απογοητεύτηκαν πλήρως, μετά το ποικόρυμπο που έχασε ο στρατός ενάντια στους οπαδούς του ανατραπέντος προέδρου Μοχάμεντ Μόρσι. Αν ένα χρόνο πάσσαρο ο αιγυπτιακός λαός δοκίμαζε τη σιδερένια φτέρνα της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και του προέδρου της, με τις απαγορεύσεις και την καταστολή των διαδηλώσεων, τώρα ήρθε η ώρα να δοκίμαζε την «προστασία» του υποτιθέμενου συμμάχου του, του αιγυπτιακού στρατού.

Μα ο στρατός κατέστειλε βίαιους διαδηλωτές που υπερασπίζονταν τον ανατραπέντο πρόεδρο, θα μπορούσε να αντιτείνει κάποιος, βασιζόμενος στους ισχυρισμούς του στρατού, ο οποίος έκανε λόγο για «οπλισμένες τρομοκρατικές ομάδες» που «επιχειρήσαν να εισβάλουν στο αρχηγείο της Ρεπουμπλικανικής Φρουράς» (εκεί που θεωρούσαν ότι κρατούνταν ο Μόρσι) και «επιτέθηκαν στις δυνάμεις ασφαλείας». Ο οπλισμός τους; Μοχαΐρια, τουφέκια και μολότοφ! Ικανός οπλισμός για να δολοφονηθούν εν ψυχρώ από το στρατό 51 άτομα, δε νομίζετε;

Ακόμα κι αν δεχτούμε τους ισχυρισμούς του στρατού και όχι των αυτοπτών μαρτύρων, που κατήγγειλαν ότι ο στρατός χτύπησε πρώτος με δακρυγόνα την καθιστική διαμαρτυρία, ακόμη κι αν δεν έχουμε δει τα βίντεο που δείχνουν ελεύθερους σκοπευτές του στρατού να σκοτεύουν και να πυροβολούν στοχευμένα, από τις ταράτσες και ανάμεσα από τις γραμμές των στρατιωτικών ΜΑΤ, οι αριθμοί των θυμάτων μιλούν από μόνοι τους. 51 ήταν οι νεκροί από τους διαδηλωτές και 435

οι τραυματίες (σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία). Από την άλλη, τρεις οι νεκροί και 42 οι τραυματίες από τη μεριά του στρατού, σύμφωνα πάλι με τα επίσημα στοιχεία.

Η σύγκριση είναι καταλυτική. Και δεν είναι ανάγκη να συμφωνεί κανείς με αυτούς τους διαδηλωτές, που υποστηρίζουν έναν πρόεδρο που αποτελεί την άλλη όψη του ίδιου νομίσματος με τη στρατιωτική χούντα (με την οποία είχε αγαστή συνεργασία επί μακρόν), για να καταγγείλει αυτή τη σφαγή. Ο στρατός έδωσε το μήνυμα. Δε θα ανεχθεί καμία αμφισβήτηση της εξουσίας του. Οποιος τον αμφισβήτησε στους δρόμους βαφτίζεται «τρομοκράτης». Σ' αυτό ο στρατός δεν πρωτοτύπησε. Τα ίδια επιχειρήματα χρησιμοποιούν κατά κόρον οι Σιωνιστές, όταν χτυπούν στο ψαρχό τους παλαιοτίνιους διαδηλωτές. Τρομο-

κάτες τους ανεβάζουν, φονιάδες τους κατεβάζουν. Το ίδιο έκανε και ο αιγυπτιακός στρατός που έσπευσε να συλλάβει τα γηγετικά στελέχη της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, κατηγορώντας τα για «υποκίνηση βίαιων ενεργειών», επειδή κάλεσαν σε «ξεσηκωμό» για να επιστρέψει ο Μόρσι. Οποιος μιλάει για «ξεσηκωμό» είναι τρομοκράτης πια.

Θεμέλιο για μια νέα δικτατορία χαρακτήρισε η οργάνωση Tamarod (Εξέγερση) τις συνταγματικές αλλαγές που αποφάσισε με διάταγμα ο στρατός, σε ανακοίνωσή της με την οποία απορρίπτει αυτές τις συνταγματικές αλλαγές. Η οργάνωση δήλωσε ότι αιφνιδιάστηκε από τις προτάσεις αυτές. Πώση σύγχυση πρέπει να έχει (ή να επικαλείται) κάποιος, ώστε τη μία να ισχυρίζεται ότι ο στρατός είναι εκφραστής της λαϊκής θέ-

λησης και την επομένη να μιλά για τον κίνδυνο νέας στρατιωτικής δικτατορίας! Η αλήθευση είναι ότι η Tamarod φέρεται σαν... απατημένη ερωμένη. Δεν ήταν λίγο να ζητά δημοκρατία και ο στρατός να της φοράει καπέλο αποφάσεις που περιλαμβάνουν γλείψιμο στους... σαλαφιστές! «Οι αρχές της Σαρία και οι βασικοί της νόμοι, δόγματα, νομολογία και πηγές, όπως υπαγορεύονται από το σουνιτικό Ισλάμ, είναι η βάση της νομοθεσίας» ανέφερε μεταξύ άλλων το διάταγμα για το πρωτοβινό σύνταγμα, προς έκπληξη όλων όσων πίστεψαν ότι ο στρατός θα ακολουθούσε τον «κοσμικό» δρόμο.

Τι άλλο όμως παρά σύγχυση θα μπορούσε να περιμένει κανείς από οργανώσεις που υποστηρίζουν έναν αστό, όπως ο Μοχάμεντ Αλ Μπαραντέ, που επί χρόνια ήταν επικεφαλής της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας και τώρα άρπαξε τη θέση του αντιπροέδρου που του πρόσφερε ο στρατός; Οι καταπιεσμένες μάζες της Αιγύπτου θα περάσουν διά πυρός και σιδήρου μέχρι να συγκροτήσουν τη δική τους ταξική οργάνωση, που θ' αγωνίζεται για τα δικά τους προβλήματα, και να πάψουν ν' ακολουθούν ξένες σημαίες, που σημαίνουν τα εξουσιαστικά οφέλη των ταξικών τους εχθρών.

ΥΓ: Τελικά, το ανέκδοτο ότι ο ΗΠΑ θα αναστείλουν την οικονομική τους βοήθεια στην Αίγυπτο, επειδή δεν στηρίζουν... δικτατορικά καθεστώτα, παρέμεινε ανέκδοτο. Θα το ξανασκεφτούμε, είπε ο Ομπάμα, ο οποίος στα λόγια κράτησε αποστάσεις από όλους. Όμως, τα τέσσερα F16 που έχει παραγγείλει ο αιγυπτιακός στρατός στις ΗΠΑ θα φτάσουν κανονικά στον προορισμό τους...

Βασανιστήρια στους απεργούς πείνας του Γκουαντανάμο

Διεθνή σάλο έχει ξεσκάσει η πρακτική υποχρεωτικής σύτισης των κρατούμενων απεργών πείνας από τους δεσμοφύλακες στις φυλακές της αμερικανικής βάσης στο Γκουαντανάμο. Αυτή η κίνηση, βέβαια, δεν αποτελεί πρωτοβουλία της διοίκησης της φυλακής, αλλά γίνεται καθ' υπόδειξη της κυβέρνησης Ομπάμα, η οποία προσπαθεί εναγμώνας να σταματήσει την απεργία πείνας των κρατούμενων που διανύει ήδη τον πέμπτο μήνα.

Σύμφωνα με στοιχεία που δίνει η διοίκηση της φυλακής, στην απεργία πείνας συμμετέχουν οι 106 από τους 166 κρατούμενους, ενώ σύμφωνα με μαρτυρίες των κρατούμενων οι απεργοί πείνας φτάνουν τους 130. Οι κρατούμενοι που πυοβάλλονται σε υποχρεωτική σύτιση φτάνουν τους 45. Να σημειωθεί ότι η υποχρεωτική σύτιση αποτελεί βασανιστήριο, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, ενώ τέτοιες πρακτικές ούτε οι σιωνιστές δεν έχουν τολμήσει να χρησιμοποιήσουν ενάντια στους παλαιοιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους.

Η διαδικασία περιλαμβάνει την εισαγωγή ενός λεπτού σωλήνα από τη μύτη του κρατούμενου, ο οποίος φτάνει προοδευτικά, μέσω του οισοφάγου, στο στομάχι, διοχετεύοντας ένα υγρό διάλυμα σύτισης αναμεμιγμένο με φάρμακα και βιταμίνες. Η διαδικασία είναι επίπονη για τον κρατούμενο, ο οποίος τις περισσότερες φορές κάνει εμετό κατά τη διάρκειά της.

Σύμφωνα με μαρτυρίες κρατούμενων, η διοίκηση της φυλακής προκειμένου να σπάσει την απεργία πείνας, αφήνει τα κελιά των κρατούμενων χωρίς θέρμανση. Παράλληλα, οι δεσμοφύλακες και οι νοσοκόμες που υποβάλλουν τους απεργούς σε υποχρεωτική σύτιση χρησιμοποιούν σωληνώσκα με μεταλλική άκρη, τα οποία αυξάνουν τον πόνο που έτσι οι αλιώς προκαλεί αυτή τη διαδικασία.

Η πλειοψηφία των κρατούμενων συνελήφθη και φυλακίσθηκε το 2001, κατά τη διάρκεια της εισβολής των Αμερικανών στο Αφγανιστάν, ενώ σε κανέναν δεν έχουν αποδοθεί συγκεκριμένες κατηγορίες και κανείς δεν έχει δικαστεί από κάποιο δικαστήριο. Βρίσκονται σε καθεστώς παρατατημένης προφυλάκισης μέχρι να βρεθούν στοιχεία σε βάρος τους για συμμετοχή σε «τρομοκρατική οργάνωση». Από τους 160 κρατούμενους οι 86 έχουν κριθεί αθώοι από το 2007, όμως το Κογκρέσο μπλοκάρει συνεχώς την αποφυλακίση τους, ενώ οι υπόλοιποι δεν έχουν παραπεμφθεί καν σε δίκη, αφού δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να μπροστέψει την παραπομπή τους.

Οι άθλιες συνθήκες φυλακίσης, η κατάφωρη προσβολή της προσωπικότητας των φυλακισμένων, αλλά και η χωρίς ορατό τελος κράτηση τους, η οποία συνιστά ουσιαστικά απαγωγή, έσπρωξαν αυτούς τους ανθρώπους να αγωνιστούν, χρησιμοποιώντας το μόνο μέσο που έχουν στη διάθεσή τους, το σώμα τους.

Δύο ακόμη προφυλακίσεις στην Ιερισσό

Δύο ακόμη κάτοικοι της Ιερισσού, 25 και 41 ετών, προφυλακίστηκαν με απόφαση των δικαστικών αρχών, που εκτελούν διατεταγμένη υπηρεσία και υλοποιούν ό, τι τους προστάζουν οι μπάτσοι, γιατί αυτές είναι οι εντολές που έχουν πάρει από την κυβέρνηση. Εποιησαν στη φυλακή ανθρώπους που και ακλόνητα άλλοθι προβάλλουν και γνωστής διαμονής είναι (αν ήθελαν να κρυφτούν, είχαν τόσο καιρό στη διάθεσή τους για να το κάνουν), μόνο και μόνο για να σπείρουν τον τρόμο στους αγωνιζόμενους κατοίκους της βορειοανατολικής Χαλκιδικής.

Το αποτέλεσμα, όμως, είναι το αντίθετο απ' αυτό που επιδιώκουν. Οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι όχι μόνο δεν τρομοκρατούνται, όχι μόνο δεν αποστρατεύονται, αλλά με τέσσερις συμπατριώτες τους στη φυλακή και την απειλή της προφυλάκισης να κρέμεται πάνω από τα κεφάλια και άλλων, οργίζονται και απασλώνουν την απόφασή τους να συνεχίσουν τον αγώνα τους με όλα τα μέσα, μέχρι την τελική νίκη, μέχρι οι χρυσοθήρες να τα μαζέψουν και να φύγουν από το τόπο τους.

Οι σ

Blitz Krieg

Πριν από ένα μήνα, με μια δικτατορική Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, η κυβέρνηση απέλυσε 2.656 εργαζόμενους της EPT.

Τώρα, με ένα δημοκρατικότατο νομοσχέδιο, που θα συζητηθεί και θα ψηφιστεί στη Βουλή, βάζει στο δρόμο της απόλυτης (διαθεσιμότητα που πλέον έγινε 8μηνη από 12μηνη) 12.500 εργαζόμενους στο δημόσιο. Άλλοι τόσοι θα μπουν στα τέλη του χρόνου, ούτως ώστε μέχρι το τέλος του 2014 να έχουν απολυθεί σίγουρα 15.000 εργαζόμενοι.

Μ' άλλα λόγια, σε ένα εξάμηνο από τώρα θα έχουν μπει σε διαθεσιμότητα 50.000 εργαζόμενοι, εισπράττοντας μόνο τα τρία τέταρτα του ισχνού μισθού τους, ενώ σε λιγότερο από ενάμιση χρόνο το ένα τρίτο απ' αυτούς θα χάσει και τον γλίσχρο μισθό της διαθεσιμότητας, περνώντας στην ανεργία.

Μπορούμε να καταλάβουμε όλοι πολύ καλά πλέον, ότι το μείζον δεν είναι η διαδικασία, αλλά το περιεχόμενό της. Οπως στην περίπτωση της EPT το μείζον δεν ήταν το «μαύρο» αλλά οι 2.656 απολύσεις, έτσι και στην περίπτωση των νέων απολύσεων το μείζον δεν είναι η τυπική κοινοβουλευτική διαδικασία αλλά οι εφιαλτικές μαζικές απολύσεις, που μας επαναφέρουν πολλές δεκαετίες πίσω. Στην εποχή που η σημερινή πλατεία Κλαυθμώνος έπαιρνε το όνομά της από το ομαδικό κλάμα των δημόσιων υπάλληλων που απολύονταν κάθε που άλλαζε η κυβέρνηση.

Αυτό που εφαρμόζουν οι κυβερνήσεις από την εποχή του πρώτου Μνημόνιου είναι μια παραλλαγή του blitz krieg, του αστραπιαίου πολέμου με τον οποίο οι ναζί κατάπιναν χωρίς αντίσταση ή μετά από οριακή, συμβολικού χαρακτήρα αντίσταση τα ευρωπαϊκά κράτη.

Αυτή παραπάνω ηρακλής
Αυτή π τακτική γνώρισε την ήττα, που γύρισε
ολόκληρη τη ροή του δεύτερου παγκόσμιου
πολέμου, στα εδάφη της Σοβιετικής Ενωσης. Οι
πρώτες επιτυχίες και η προέλαση μέχρι τα
προάστια της Μόσχας φούσκωσαν τα μιαλά των
γερμανών στρατηγών και του φύρερ τους. Όμως,
ήταν η πιθικοπολιτική ενότητα του σοβιετικού
λαού, η συσπείρωσή του γύρω από μια άξια
επαναστατική πολιτική πυγεσία, ο πρωισμός των
μαχητών -τακτικού στρατού στα μέτωπα και
παρτιζάνων στα κατακτημένα εδάφη- η δύναμη
των μετόπισθεν, που καθόρισαν την έκβαση του
πολέμου. Μια έκβαση που είναι γνωστή πλέον,
καθώς σφραγίστηκε από την ανάρτηση της
κόκκινης σημαίας με το σφυροδρέπανο στο θόλο
του Ράιχσταγκ.

Τηρουμένων των αναλογιών, αυτή η τακτική μπορεί να οδηγήσει το εργατικό κίνημα στη νίκη. Αντίσταση με όλα τα μέσα στα κύματα του αστραπιάσιου πολέμου που εξαπολύουν οι κεφαλαιοκρατικές δυνάμεις, παραμέρισμα των ξεπουλημένων αστογραφειοκρατικών πηγεσιών και των πολιτικών σπεκουλάντηδων, οργάνωση σε βάθος και με προοπτική, πίστη στην τελική νίκη παρ' όλες τις επιμέρους πτίτες, αυτά τα στοιχεία πρέπει να χαρακτηρίσουν και τις σημερινές μάχες και αυτές που αναπόφευκτα θα έοδουν.

■ Από την ανάποδη

«Ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών δεωρεί ανάξιο κάθε σχολιασμού ένα ακόμη ρατσιστικό παραλήρημα, από ανδρώπους που με τις πράξεις και τις δηλώσεις τους πλήττουν συστηματικά τη Δημοκρατία και την ανδρώπινη αξιοπρέπεια. Ο Γιάννης Αντετοκούντης είναι ΕΛΛΗΝΑΣ. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ελλάδα και μιλάει άπταιστα ελληνικά. Προσβάλλοντας τον Γιάννη, προσβάλλετε το σύνολο των Ελλήνων καλαθοσφαιριστών. Όσο κι αν προσπαθείτε, δεν θα σπρώξετε και τον αδλητισμό στη “ζούγκλα” πην οποία επιδιώκετε».

Εδώ έχουμε το ρατσισμό από την ανάποδη, μολονότι οι φορείς του σίγουρα δεν έχουν τέτοια πρόθεση. Οχι, δεν αναφερόμαστε στην αντιρατσιστική επιλεκτικότητα. Δηλαδή, στο γεγονός ότι ο ΠΣΑΚ δυμήθηκε να μιλήσει ενάντια στο ρατσισμό μόνο όταν αυτός χτύπησε έναν εκκλαπόμενο επαγγελματία μπασκετμπολίστα. Αναφερόμαστε στο ότι σώνει και καλά βαφτίζουν Ελληνα όντας παιδί που γεννήθηκε από γονείς νιγηριανούς μετανάστες. Ναι γεννήθηκε στην Ελλάδα, ναι μιλάει ελληνικά, ναι πήγε σε ελληνικό σχολείο, ναι δικαιούται την ελληνική ιδαγένεια [όπως και εκατοντάδες χιλιάδες άλλοι μετανάστες που ζουν στην Ελλάδα], γιατί όμως να βαφτιστεί Ελληνας, ενώ είναι Νιγηριανός με δεύτερη ιδαγένεια την ελληνική;

Επειδή υπάρχει ακριβώς αυτός ο ρατσισμός, δεκάδες χιλιάδες αλβανόπουλα, που μεγάλωσαν στην Ελλάδα και πήγαν σε ελληνικά σχολεία, αλλάζουν τα ονόματά τους και τα κάνουν ελληνικά. Υποχωρώντας σ' αυτόν ακριβώς τον ρατσισμό, ο Εριόλ έγινε Γιάννης και ο Εντι έγινε Γιώργος [υπαρκτά τα παραδείγματα]. Ομως, όταν πρόκειται για έλληνες μετανάστες, που έχουν αποκτήσει και αμερικανική, καναδέζικη, γερμανική, αυστραλιανή ιδιαγένεια, έχουμε την απαίτηση να εξακολουθούμε να χαρακτηρίζουμε

■ Πομφόλυγες!

Κοιτάζαμε τη Δευτέρα τον Δείκτη Τιμών καταναλωτή για τον Ιούνη, που έδωσε στη δημοσιότητα η ΕΛΣΤΑΤ. Για πρώτη φορά έχουμε αρνητικό πληθωρισμό. Μεταξύ Ιούνη 2012 και Ιούνη 2013 η μεταβολή του γενικού δείκτη είναι -0,4%. Είδαμε, όμως, ότι η κατηγορία «Διατροφή και μη αλκοολούχα ποτά» έχει σημειώσει αύξηση 0,8%, η οποία όπως σημειώνεται οφείλεται κυρίως στην αύξηση τιμών σε νωπά φρούτα και λαχανικά, πατάτες, ψάρια και κρέατα.

Αμέσως το μιαυλό μας πήγε στο περιβόλιτο «κίνημα της πατάτας», που ξεκίνησε το Φλεβάρη του 2012 και απογειώθηκε τους επόμενους μήνες, διαμορφώνοντας και την ιδεολογία του «χωρίς μεσάζοντες», η οποία σε περιδωριακή μορφή συνεχίζεται ακόμη. Ωάχνοντας καλύτερα τους αναλυτικούς πίνακες της ΕλΣτατ, διαπιστώσαμε ότι ένα προϊόν κρατάει τα σκήπτρα στην αύξηση τιμής μέσα σ' ένα χρόνο. Καλά καταλάβατε, πρόκειται για την πατάτα, η οποία μεταξύ Ιουνίου 2012 και Ιουνίου 2013 σημείωσε αύξηση τιμής κατά 32,6%! Το αργυρό μετάλλιο στην αύξηση τιμής κρατάει το πετρέλαιο δέρμανσης με 25,1%, η οποία οφείλεται στην αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης, όπως γνωρίζουμε. Οι αυξήσεις στα υπόλοιπα νωπά τρόφιμα είναι σε «λογικά» επίπεδα [κρέατα 1%, ψάρια 2,4%, φρούτα 3,8%, λαχανικά 6,4%, γαλακτοκομικά και αιγάλ 0,7%], ενώ στο λάρδι έχουμε μείωση τιμής κατά -2,1%

Πώς συνέβη και το προϊόν-σύμβολο του «κινήματος χωρίς μεσάζοντες» σημείωσε τέτοια αλματώδη αύξηση; Δεν χρειάζεται να κάνουμε εδώ ειδική ανάλυση. Να σημειώσουμε μόνο πως αυτό είναι σύνηθες στην καπιταλιστική παραγωγή. Για συγκυριακούς λόγους ένα προϊόν μπορεί να βρεθεί πότε με πολύ χαμηλή και πότε με πολύ ψηλή τιμή. Και στη μια και στην άλλη περίπτωση, το προϊόν αυτό παράγεται και διανέμεται ως προϊόν καπιταλιστικής παραγωγής. Το μόνο που έμεινε από το περιβόλητο «κίνημα της πατάτας» ήταν ένας βόρβορος παραπλάνησης και μια πρωτοφανής ιδεολογική χειραγώγηση του λαού, με τη βοήθεια και διάφορων «ριζοσπαστών», οι οποίοι έσπευσαν να συμμετάσχουν σ' αυτή την εκστρατεία.

ΥΓ: Φυσικά, έμειναν και διάφοροι αετούνχηδες, οι οποίοι μετέτρεψαν το «χωρίς μεσάζοντες» σε μπίζια, δραστηριοποιούμενοι στο περιθώριο της κυριαρχησ αλυσίδας παραγωγής-διανομής.

ούτε όμως και νηνεμία.

■ Σπέκουλα

Οταν έχει υπερασπιστεί τον Κ. Καραμανλή, δα ήταν παράξενο να μην περιμένει ευκαιρία να υπερασπιστεί και τον Α. Παπανδρέου στο Τσίρας. Ήταν, λοιπόν, αναμενόμενη η σχετική αναφορά του στην Πάτρα. Οπως ευνόητη ήταν και η αντίδραση του ΠΑΣΟΚ, που τον κατηγόρησε για πολιτική σπέκουλα. Ομως, ο ύπους διάλογος ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ απεκάλυψε μια όχι χωρίς σημασία πολιτική διάσταση, πέρα από τη σπέκουλα. Ο Τσίρας κατηγόρησε τον Βορίδη και τους ομοίους του ότι επιπλέονται στον Α. Παπανδρέου γιατί «δέλουν να ξεμπερδέψουν με την ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς!» Το ΠΑΣΟΚ και ο Α. Παπανδρέου ήταν, σύμφωνα με τον ΣΥΡΙΖΑ, «Αριστερά». Εύλογα, λοιπόν, ήρθε το σαρκαστικό σχόλιο από πλευράς ΠΑΣΟΚ, ότι «του πήρε μερικές δεκαετίες του ΣΥΡΙΖΑ για να αποδεχθεί ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου ήταν αριστερός».

Οντως, ακόμα και την εποχή του μεγάλου έρωτα της καδεστωτικής Αριστεράς για το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου, κανένα από τα δυο κομμάτια της (Περισσός και «εσωτερικό») δεν τόλμησε να χαρακτηρίσει τον Α. Παπανδρέου «αριστερό». Γι' αυτό και είχαν εισαγάγει τον πολιτικά ασαφέστατο νεολογισμό «προοδευτικές και δημοκρατικές δυνάμεις», για να χωρέσουν σ' αυτόν τον εαυτό τους και το ΠΑΣΟΚ, που δεν τολμούσαν να το εντάξουν στην «Αριστερά». Ο Τσίρας και η κλίκα του, όμως, με μερικά από τα γκεάσματα του παπανδρέσιου στον ΣΥΡΙΖΑ και με φιλοδοξία να γίνουν ΠΑΣΟΚ στη δέση του ΠΑΣΟΚ, έχουν ξεπέρασε προ πολλού αυτούς τους προβληματισμούς.

■ Φιλελεύθερη υποκρισία

«Ευνόητο είναι ότι, μετά την αναδεώρηση [σ.σ. του συντάγματος], το άρθρο 288 ΚΠΔ, το οποίο επέτρεπε τη διαδοχική προσωρινή κράτηση, έπαυσε να ισχύει ως προδήλως αντισυνταγματικό και, επομένως, σήμερα, οι 18 μήνες αποτελούν το ανώτατο όριο διάρκειας της προφυλάκισης». Επικαλούμενος απλές νομικές σκέψεις, προσιτές ακόμα και σε αρχάριους νομικούς, ο καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στη Νομική της Αθήνας Σταύρος Τσακυράκης, έβαλε τα πράγματα στη δέση τους, χαρακτηρίζοντας «οισθαρή και πρόδηλη παρανομία» την παράταση της κράτησης του Κώστα Σακκά. Το μισής σελίδας άρθρο του δημοσιεύτηκε στα «Νέα» του Συγκροτήματος Ψυχάρη, που δεν υπήρχε περίπτωση να το δημοσιεύσουν αν δεν ήθελαν να περάσουν στην κυβέρνηση το μήνυμα: αποφυλακίστε τον, γιατί δεν μας παίρνει. Πρόκειται για την ίδια φυλλάδα της οποίας αρδρογράφοι (όπως ο περιβόλος Πρετεντέρης) επιτέθηκαν χυδαία στον ΣΥΡΙΖΑ που ζήτησε την αποφυλακίση του «τρομοκράτη».

Αυτή η υπόδειση είναι γνωστή από τα τέλη του Απριλί. Στο τρομοδικό του Κορυδαλλού όλα τα δεδομένα εκτέθηκαν στις 29 Απριλί (τα παρουσιάσαμε αναλυτικά στο ρεπορτάριο μας από εκείνη τη συνεδρίαση). Οι κουρτίνες της δημοσιότητας, όμως, έπεσαν πάνω από όλα τα αστικά ΜΜΕ. Χρειάστηκε να ξεκινήσει απεργία πείνας ο Κ. Σακάς, να μεταφερθεί στο νοσοκομείο, να δημιουργηθούν κίνδυνοι για τη ζωή του, για να υπάρξει δημοσιότητα και να μιλήσουν και όσοι εμφανίζονται ως φιλελεύθεροι νομικοί και διανοούμενοι.

■ Κωλοτούμπες

Ο ΣΥΡΙΖΑ «στερείται σοβαρότητας για να συνεργαστούμε», δήλωσε ο Σπ. Λυκούδης, που του πέρασε η στενοχώρια λόγω της αποχώρησης της ΔΗΜΑΡ από την κυβέρνηση και ξαναβγήκε στο μείντινα των ΜΜΕ για να στρέψει την επίσημη γραμμή. Είναι ο ίδιος άνθρωπος που στις 15 του περασμένου Μάρτη έγραφε στην «Εφημ. Συντ.» άρθρο με τον σπαραξικάρδιο τίτλο «Θα προκάνουμε σύντροφοι!», απευδύνομενος στον ΣΥΡΙΖΑ με διάδεση «πρωδητικής συνεργασίας». «Τη δυνατότητα συνεργασιών του ΣΥΡΙΖΑ δα την προδιαγράψει ο ίδιος», έγραφε τότε ο Λυκούδης, δηλώνοντας ότι αυτοί στη ΔΗΜΑΡ είναι «καπολύτως ανοικτοί σε όλα τα δημοκρατικά κόμματα». Τώρα, ο ΣΥΡΙΖΑ αποκλείεται από τη συνεργασία γιατί «στερείται σοβαρότητας», πράγμα το οποίο προφανώς συνέβη εντός του τελευταίου τριμήνου. Άλλο συνέβη, βέβαια, τον τελευταίο μήνα. Η ΔΗΜΑΡ έφυγε από την κυβέρνηση και για να εξακολουθήσουν να την «παιζίουν» τα ΜΜΕ πρέπει να σταματήσει ακόμα και το δημοσιογραφικό φλερτ με τον ΣΥΡΙΖΑ.

■ Ανοιγμα με κομψότητα

Στις σημερινές συνδήκες «ο πολιτικός διάλογος [με τη ΔΗΜΑΡ] δα ήταν επίπλαστος», δηλώνει ο Γ. Σταδάκης του ΣΥΡΙΖΑ («Εφ. Συντ.», 8.7.13). Κι αμέσως μετά, με πολιτική... κομψότητα που δια τη ζήλευε και μπάτλερ της κομητείας του Κεντ, συμπληρώνει: «Η προοπτική μιας μεγάλης πολιτικής τομής στο άμεσο μέλλον ανοίγει φυσικά νέους δρόμους, με τους οποίους όλες οι πολιτικές δυνάμεις δα αναμετρηθούμε». Μήπως το άνοιγμα του παράδυρου για κυβερνητική συνεργασία δεν αφορά μόνο τη ΔΗΜΑΡ, αλλά και το ΠΑΣΟΚ;

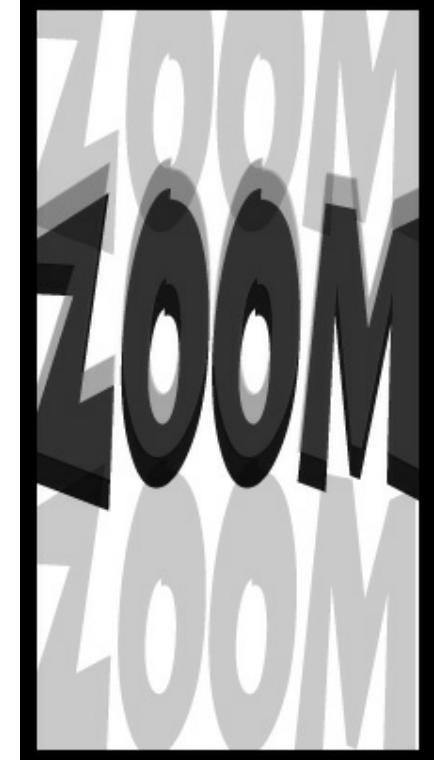
Ομιχάλης Παπακωνταντίνου, μέλος της προδικτατορικής κυβέρνησης της Ενωσης Κέντρου και μεταδικτατορικά υπουργός των κυβερνήσεων της ΝΔ, διηγούνταν μια συνομιλία που είχε με τον Ανδρέα Παπανδρέου, μετά την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία. Είχε προηγηθεί η διάλυση της Ενωσης Κέντρου, με τα στελέχη της να μοιράζονται μεταξύ ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Ο Παπακωνταντίνου πήγε στη ΝΔ και ο Παπανδρέου τον ρώτησε γιατί το έκανε. «Δεν μπορούσα να έρθω στο ΠΑΣΟΚ, όταν εσύ φωνάζες έξα από το ΝΑΤΟ και την ΕΟΚ», του απάντησε. «Μιχάλη, σε είχα για έξυπνο άνθρωπο», σχολίασε χαμογελώντας ο Παπανδρέου. Δεν χρειάζεται, βέβαια, να υπενθυμίσουμε τι απέγιναν όλα τα ηχηρά αντιπερισταλτικά συνθήματα που μέχρι τον εκλογικό του θρίαμβο το 1981 χρησιμοποιήθηκαν το ΠΑΣΟΚ και ο ηγέτης του.

Θυμηθήκαμε αυτό το πολιτικό ανέκδοτο καθώς τις τελευταίες μέρες ακούμε τον Τσίπρα να «χτυπιέται» στα «μπαλκόνια», διαφημίζοντας το νέο αξέ-

πρα σε ευρωπαϊκή πρωτεύουσα ή με τη συμμετοχή του σε κάποια εκδήλωση καπιταλιστών. Από ευκαιρίες άλλο τίποτα. Άλλωστε, και να μην υπάρχουν ευκαιρίες στην πολιτική από την Ευρώπη, οι οποίες είναι αποτέλεσμα της προτεινόμενης στην πληρωμή τοκοχρεούσιων», μέχρι να υπάρξουν πρωτογενή πλεονάσματα, οπότε θα μπορούσε να ξαναρχίσει η αποπληρωμή. Τώρα, λέει ότι αυτό θα το κάνει μονομερώς, από την αρχή, και όχι στο πλαίσιο κάποιας διαπραγμάτευσης.

Βέβαια, όπως σημειώσαμε και παραπάνω, θα έρθει η στιγμή που και οι σημερινές κορόνες θα σβήσουν με γομολάστιχα. Ομως, αν τις πάρουμε τοις μετρητοίς, οδηγούν σε ρήξη με την ΕΕ και σε δικαστικές διμούργες με τους δανειστές, οι οποίοι μάλιστα έχουν υπέρ τους

ΣΥΡΙΖΑ διαβεβαίωνε ότι δεν πρόκειται να προχωρήσει σε καμιά μονομερή ενέργεια, «εκτός αν μας αναγκάσουν», όπως έλεγε με νόημα ο Δραγασάκης. Ως μεταβατικό εργαλείο διαχείρισης του χρέους ο ΣΥΡΙΖΑ πρότεινε ένα «μφορτόριουμ στην πληρωμή τοκοχρεούσιων», μέχρι να υπάρξουν πρωτογενή πλεονάσματα, οπότε θα μπορούσε να ξαναρχίσει η αποπληρωμή. Τώρα, λέει ότι αυτό θα το κάνει μονομερώς, από την αρχή, και όχι στο πλαίσιο κάποιας διαπραγμάτευσης.

Εναλλακτική λύση της αστικής εξουσίας

σουάρ της συριζικής προπογάνδας: δε θα πληρώσουμε τους τόκους και μ' αυτά τα λεφτά θα χρηματοδοτήσουμε τις κοινωνικές ανάγκες – δεν αναγνωρίζουμε κανένα χρέος εκτός από το χρέος μας προς το λαό κλπ. Παραφράζοντας τη φράση του Α. Παπανδρέου προς τον Μ. Παπακωνταντίνου, θα λέγαμε προς όσους φουσκώνουν από το ικανοποίηση παρακολουθώντας τον... αριστερό οίστρο του Τσίπρα: «Σας έχουμε για έξυπνους ανθρώπους. Εκτός αν είστε και σεις στο κόλπο».

Κακέτυπα Ανδρέα Παπανδρέου ο Τσίπρας και η περί αυτόν αδίστακτη ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, δέρουν πως για να πάνε στο συνέδριο και να κερδίσουν αυτά που θέλουν (ένα αρχηγοκεντρικό κόμμα, στο οποίο η ηγετική ομάδα δε θα δίνει κανένα λογαριασμό) πρέπει να «βυσματώσουν» την αριστερή αντιπολίτευση των Λαφαζάνδων. Πώς αλλιώς θα μπορούσε να το πετύχει αυτό, παρά υιοθετώντας και μετατρέποντας σε πολιτική συνθηματολογία τον πυρήνα των απόψεων που η εσωκομματική αντιπολίτευση προτείνει εδώ και καιρό; Άλλωστε, συγκυριακά είναι όλα αυτά και ο Τσίπρας με την παρέα του έχουν αποδείξει ότι έρουν να μετεωρίζονται ανάμεσα σε δεξιές και αριστερές διακηρύξεις (ποιος ξεχνάει το «θα πληρώσουμε το χρέος, δεν είμαστε μπαταχτσήδεψ;»). Οταν πας σε συνέδριο έχοντας πίεση μόνο από τ' αριστερά, σπεύδεις να εξουδετερώσεις αυτή την πίεση. Η επιστροφή στο «ρεολισμό» θα γίνει μετά την ένταξη στην ΕΕ και την Ευρωζώνη, διότι η άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία θα φέρει τα πάνω κάτω σε όλη την Ευρώπη και η Μέρκελ με τους άλλους νεοφιλελύθερους θ' αναγκαστούν να γονατίσουν. Αντί για επιχειρήματα, η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ επικαλείται προκρητείς για κάποιο ευτυχισμένο μελλοντού, που θα έρθει για όλη την Ευρώπη μετά από μια κυβερνητική αλλαγή στη

Το ίδιο θέατρο για μια ακόμη φορά. Βουλευτές που απειλούν ότι δε θα ψηφίσουν το νέο πολυνομοσχέδιο σκούπα και παζαρέουν επιμέρους, ανούσιες τροποποιήσεις, για να τις σερβίρουν μετά σαν δεγμά σθεναρής αντίστασης στην εκλογική τους πλελατεία. Ο Στουρνάρας ν' ανεβάζει τη δραματική ένταση, δηλώνοντας πως αν δεν ψηφιστεί το πολυνομοσχέδιο δε θα δοθεί η δόση, οπότε θα πέσει η κυβέρνηση και θα πάμε σε εκλογές (αυτό που κανένας βουλευτής του κυβερνητικού συνασπισμού δε θελει). Εργαστοπατέρες με δεκαετίες ενσήμων στα ξεπουλήματα των εργατικών αγώνων να βγαίνουν στα κεραμίδια και να φωνάζουν «ψιλών λαβέ».

Το αποτελεσμα το γνωρίζουμε πριν φτάσουμε στην ψηφοφορία. Οι δυλώχοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας, έστω και με επιμέρους διαφοροποιήσεις, θα ψηφίσουν υπέρ του πολυνομοσχέδιου. Οι εργαστοπατέρες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας θα κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να κρατήσουν τις εργατικές αντιδράσεις «στα νόμιμα πλαίσια». Δηλαδή, για να τις καταστήσουν αναποτελεσματικές. Ο μόνος άγνωστος παράγοντας είναι οι εργαζόμενοι που θίγονται, που πετιούνται στην ανεργία, και όσοι θα σταθούν στο πλευρό τους. Ως πού θα φτάσουν οι αντιστάσεις αυτή τη φορά; Αυτό είναι το μοναδικό ερώτημα που υπάρχει. Εκεί θα είμαστε, μέσα στο καμίνι του αγώνα, προσπαθώντας να κάνει αυτός ένα βήμα παραπέρα.

Σάρωμα

Ασφαλώς, κορυφαίο κεφάλαιο του νέου πολυνομοσχέδιου είναι οι μοζικές απολύτες στο δημόσιο, οι οποίες καλύπτονται πίσω από τον αισχρό τίτλο «κινητικότητα». Πολλοί παριστάνουν σήμερα τους έκπληκτους ή τους εξοργισμένους, όμως οι αριθμοί είναι συμφωνημένοι από Σαμαρά, Βενιζέλο και Κουβέλη στον προηγούμενο γύρο διαπραγματεύσεων με την τροική και αποτυπωμένοι στο χαρτί: 25.000 σε διαθεσιμότητα μέχρι τον Ιούνιο και άλλοι τόσοι στα τέλη του χρόνου. Απ' αυτούς, 4.000 απολύτων το 2013 και 11.000 το 2014. Συνολικά τη διετία 50.000 σε διαθεσιμότητα και 15.000 σε απόλυτη.

Εχει σημασία ο χώρος ή ο κλάδος από τον οποίο θα βγουν αυτοί οι αριθμοί; Αν δεν ήταν οι καθηγητές της τεχνικής εκπαίδευσης, οι εργαζόμενοι της EPT που προηγήθηκαν, οι δημιοτήματος, αλλά ήταν κάποιοι άλλοι, θα άλλαζε τίποτα; Πιστεύει κανείς ότι μπορεί να υπάρξει «αξιολόγηση», όταν ο στόχος που τίθεται είναι να φύγει τόσος κόσμος;

Η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου με την οποία έκλεισαν την EPT γίνεται νόμος, αφού πλέον οι υπουργοί θα μπορούν με μια απόφαση να κλείνουν επιχειρήσεις και να πετάνε τους εργαζόμενους σε διαθεσιμότητα και μετά από οχτώ μήνες στην ανεργία.

Ομως, το πολυνομοσχέδιο δεν μένει μόνο στον εφιάλτη των απολύτεων. Σαρώνει μια σειρά άλλα δικαιώματα. Θεσπίζει ότι ο κατώτατος μισθός θα καθορίζεται από την κυβέρνηση και όχι μέσα από συλλογικές διαπραγματεύσεις. Κι αυτό από το 2017, γιατί μέχρι τότε θα είναι παγωμένος στα σημερινά «κινέζικα» επίπεδα. Βέβαια, μέχρι το 2017 πολλά ακόμη θα

■ Ενα ακόμη πολυνομοσχέδιο - σκούπα

Εφιάλτης για τους εργαζόμενους Οχύρωση των καπιταλιστικών συμφερόντων

συμβούν, οπότε δεν έχει νόημα να συζητάμε από σήμερα.

Περικόβονται και άλλοι οι δαπάνες υγείας. Το κόστος, βέβαια, θα κληθούν να καταβάλουν από την τοσέπη τους οι ασφαλισμένοι. Αλίμονο στους ηλικιωμένους και σε εκείνους που έχουν ευαίσθητη υγεία.

Τελειώνει η δικαιοστική προστασία για τους εργαζόμενους. Οχι μόνο για τους συμβασιούχους του δημοσίου, που θα δουν τις προσωρινές διαταγές που έχουν κερδίσει να εξαφανίζονται, καθώς ο δικαστικός μηχανισμός αποκλείεται να μπορέσει να ανταποκριθεί στις ασφυκτικές προθεσμίες που τίθενται (ο Ρουπτακιώτης έχει ετοιμάσει τη σχετική ρύθμιση, για να μην ξεχνιάστε), αλλά και για κάθε εργαζόμενο του ιδιωτικού τομέα που απολύται κατοχρηστικά. Αυτός στερείται πλέον της δυνατότητας να γυρίσει στη δουλειά με ασφαλιστικά μέτρα. Θα πρέπει να περιμένει να γίνει η δίκη, δηλαδή μετά δύο-τρία χρόνια και με μια κοστοβόρα δικαστική διαδικασία, την οποία ελάχιστοι εργαζόμενοι μπορούν ν' αντέξουν.

Το πολυνομοσχέδιο, όμως, δεν περιορίζεται μόνο σε μέτρα ενάντια στους εργαζόμενους. Οχυρώνει περισσότερο τα συμφέροντα των καπιταλιστών, με διατάξεις που εκτείνονται από τη χορήγηση ασυλίας στα μέλη του ΔΣ του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (οι μνημονικές κυβερνήσεις θα μείνουν στην ιστορία και ως οι κυβερνήσεις που έδωσαν προκαταβολικά αισιολία στα μέλη τους και στα εκτελεστικά όργανά τους) και φτάνουν μέχρι τις προκλητικές φορολογικές ρυθμίσεις, την ίδια ώρα που για τους εργαζόμενους υπάρχουν μόνο χαράτσια και αύξουσα φορολογική επιβάρυνση. Οπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση του πολυνομοσχέδιου και τόνισε και μικρές δελτίο Τύπου ο Στουρνάρας, το Σεπτέμβρη θα θεσπιστούν νέες προκλητικές φοροαπαλλαγές για το κεφάλαιο.

Πιο ταξικό το φορολογικό σύστημα

Στις αρχές του χρόνου η τρικοματική κυβέρνηση μας είχε ζαλίσει με την προπογάνδα, ότι ο φορολογικός νόμος 4110/2013 έχει προσωρινό χαρακτήρα. Επιβλήθηκε από την τροίκα, έλεγαν, για να γίνει αιφαντάξη μερικών διο. ευρώ από τον σκληρά δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό, αλλά θα ψηφιστεί νέος φορολογικός νόμος που θα είναι πιο δίκαιος και αναπτυξιακός. Ο νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, που αποτελεί το μεγαλύτερο τμήμα του πολυνομοσχέδιου, όμως, από την μια ενσωματώνει απόφοιτο το φορολογικό νόμο 4110 (σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους) και από την άλλη καταργεί διατάξει, που δημιουργούσαν κάποια μικροπροβλήματα στο

ντόπιο και ξένο κεφάλαιο. Επιπλέον, καλύπτει τη χασούρα που έχουν με το κούρεμα των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου οι εταιρίες. Σημειώνουμε, ότι ακόμη δεν προλάβαμε να εντοπίσουμε όλα τα παράθυρα και τις πόρτες που ανοίγει στο κεφάλαιο η δικαιοματική κυβέρνηση τόσο με το πρώτο μέρος, που περιλαμβάνει μόνο τον ΚΦΕ, όσο και με το υπόλοιπο πολυνομοσχέδιο.

Η δικαιοματική κυβέρνηση έχεισε τι φευδώνται προσοχή στο Γενάρη του 2013 επ' ευκαιρία του φορομητηκού νόμου 4110 και στην εισηγητική έκθεση του πολυνομοσχέδιου διαφρημίζει τη νέα φορομητηκή προφάστειας ως ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα: «Οι διατάξεις του νέου Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος εντάσσονται στον ευρύτερο σχεδιασμό... με στόχο τη δημιουργία ενός δίκαιου, με βάση της συνταγματικής επιταγές της φορολογικής δικαιοσύνης και ίσης μεταχείρισης, και αποτελεσματικού φορολογικού συστήματος... Η μεταρύθμιση αυτή είναι δημοσιονομικά ουδέτερη, καθώς οι ουσιαστικές μεταβολές με δημοσιονομικό αποτέλεσμα περιελήφθησαν στις διατάξεις του νόμου 4110/2013».

Ομολογούν κυνικά, ότι στο νέο Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος έχει ενσωματωθεί ο φορομητηκός νόμος 4110/2013. Αρα ήταν φευδείς οι ισχυρισμοί τους μεταχείρισης, και αποτελεσματικού φορολογικού συστήματος... Η μεταρύθμιση αυτή είναι δημοσιονομικά ουδέτερη, καθώς οι ουσιαστικές μεταβολές με δημοσιονομικό αποτέλεσμα περιελήφθησαν στις διατάξεις του νόμου 4110/2013, που τάχα θα ήταν προσωρινές, ενώ ταυτόχρονα προχωρά σε προκλητικές φορολογικές ρυθμίσεις υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου, καταφράγνωνται ακόμα και κάποιες ψιλοδιατάξεις με τις οποίες θα πλήρωναν καμιά δεκάρα παραπάνω.

Οι συγκεκριμένες διατάξεις για τη φορολόγηση της υπεραξίας των μετοχών δεν περιλαμβάνονται στο πρώτο τμήμα του πολυνομοσχέδιου με τίτλο «Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος», αλλά στο δεύτερο τμήμα με τίτλο «Λοιπές Διατάξεις Αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών». Η μόνη εξήγηση που μπορούμε να δώσουμε είναι ότι η τριανδρία Σαμαράς-Βενιζέλος-Στουρνάρας ακολούθει την κουτοπόνηρη τακτική να μη φορτώνει φαινομενικά τον ΚΦΕ με ρυθμίσεις που θα δημιουργήσουν δημοσιονομικά προβλήματα στο δεύτερο εξάμηνο του 2013. Γ' αυτό και στην εισηγητική έκθεση ισχυρίζονται ότι ο νέος ΚΦΕ είναι δημοσιονομικά ουδέτερος.

Την ίδια στιγμή, όμως, έχουν αυξήσει με το φορομητηκό νόμο 4110/2013 τη φορολογία στους τόκους καταθέσεων από 10% σε 15%, γεγονός που πλήττει διπλά τους μικροκαταθέτες, δεδομένου ότι χρόνια τώρα τα επιτόκια καταθέσεων είναι χαμηλά. Αυτή την αύξηση της φορολόγησης των τόκων καταθέσεων τη διατηρούν και στο νέο ΚΦΕ.

Είναι ευρέως γνωστό το μεγάλο πλήγμα που υπέστησαν τα ασφαλιστικά ταμεία, τα νοσοκομεία και τα ΑΕΙ, καθώς και οι μικροκαταθέτες ομολόγων του δημοσίου με το κούρεμα του PSI. Κατά τη δική μας εκτίμηση, μόνο τα ασφαλιστικά ταμεία έχασαν από το κούρεμα τουλάχιστον 14 δισ. ευρώ. Είναι επίσης γνωστό, ότι οι τράπεζες έχουν πάρει εγγυήσεις του δημοσίου (για να δανειστούν χαμηλότοκα από την EKT) που ξεπέρανα

Οι λίστες με τις προγραφές

Πριν αλέκτορα φωνήσαι, κατέπεσε το προσωπείο του υπουργού της αξιολόγησης και όχι των απολύσεων, που θελησε να φιλοτεχνήσει ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Καθημερινά παρακολουθούμε το σίριαλ από που θα βρεθεί ο αναγκαίος, σύμφωνα με τα συμφωνηθέντα με την τρόικα, αριθμός των δημόσιων υπάλληλων που θα μπει σε διαθεσιμότητα και κατ' επέκταση θα απολυθεί. Νούμερα ανεβοκατεβαίνουν, λες και πρόκειται για στραγάλια και όχι για ανθρώπους που θα χάσουν τις δουλειές τους και θα πυκνώσουν τις στρατιές των ανέργων, αγωνιώντας να επιβιώσουν. Τους αριθμούς διοχετεύουν τα υπουργεία και αναπαράγουν πρόθυμα τα παπαγαλάκια Τύπου και τηλεπαράθυρων. Οι εργαζόμενοι πρέπει να συνηθίσουν στην ίδεα, να συνηθίσουν το σοκ, να καθηλωθούν από τον τρόμο. Οι δήμοι δεν έχουν κανένα «αξιολογικό κριτήριο». Αυτό είναι πλέον εμφανές και σε κάθε αφελή που έφραγε τυχόν την παπαγάρα της «αξιολόγησης». Μοναδικό κριτήριο είναι ο αριθμός να ταιριάζει με τα συμφωνηθέντα για τις απολύσεις και η ομάδα των προγραφέντων να μην διαθέτει δυναμικότητα αντίδρασης και να μην έχει γερά κοινωνικά ερείσματα.

Στις λίστες ανεβοκατεβαίνουν και εκπαιδευτικοί. Από την προπαγάνδα των «επίορκων», φθάσαμε τώρα σε αυτούς που για κάποιο λόγο δεν μπαίνουν σε τάξεις. Για να καλυφθεί ο αριθμός δεν ξέρουμε τις άλλοι θα σκαρφιστεί το υπουργείο Παιδείας και το υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Το επιδικό για τους εκπαιδευτικούς είναι να μην αφήσουν μόνους, έρμαιο στα χέρια της κυβέρνησης και της τρόικας, τους πρώτους που θα μπουν στην καρμανιόλα. Δεν το επιβάλλει μόνο η ταξική συνδικαλιστική ημική. Το επιβάλλουν οι καιροί. Η καμπάνα δεν θα αργήσει να χτυπήσει για όλους. Η επιχειρούμενη επιβολή της «αξιολόγησης» από τη νέα σχολική χρονιά είναι μοχλός στην κατεύθυνση των απολύσεων.

Κάτω η κρατική τρομοκρατία

Στις 4 του Ιούλη συζητήθηκε στο πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Λάρισας η διώξη του εκπαιδευτικού Στέφανου Γκουλιώνη. Ο εκπαιδευτικός που διώκεται για «ανάρμοστη συμπεριφορά εκτός υπηρεσίας» και απειλείται με απόλυτη (είναι τυπικό δεύτημα της φάμπτρικας των «επίορκων» που έχει στήσει η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της), διέπραξε το «έγκλημα» να παρέμβει, αν και δημόσιος υπάλληλος, μαζί με άλλους εκπαιδευτικούς και εργαζόμενους στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου. Για το λόγο αυτό συνελήφθη, του φορτώθηκε κατά τα συνήθη η «αντίσταση κατά της αρχής» και καταδικάστηκε από το Πλημμελειοδικείο της Λάρισας με αναστολή. Τη σκυτάλη άρπαξε αμέσως η υπηρεσία του και σύμφωνα με το νέο φασιστικό πειθαρχικό δίκαιο των δημόσιων υπάλληλων, τον έθεσε σε αργία και τον παρέπεμψε στο Πειθαρχικό Συμβούλιο, με κίνδυνο να απολυθεί.

Στις 4 του Ιούλη πλήθος εκπαιδευτικών συγκεντρώθηκε έξω από το Πειθαρχικό Συμβούλιο και πραγματοποίησε πορεία, απειλώντας την απαλλαγή του Γκουλιώνη. Στη συγκέντρωση εξαναγκάστηκε να παραστεί και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ, διότι σε διαφορετική περίπτωση δεν μπορούσε να εμφανιστεί ξανά στη συνδικαλιστική «πιάτσα», ενώ περατάζα δέκανον και βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Η απόφαση του Πειθαρχικού αναμένεται τη βδομάδα που διανύουμε.

Η μηνημονιακή συγκυβέρνηση (προ ολίγου τρικομματική και τώρα δικομματική) έχει ξεσαλάσει, βοηθούσης και της απογοήτευσης και απτραξίας που επικρατεί στους κόλπους της εργαζόμενης κοινωνίας. Στη δημόσια εκπαιδευση με το ένα χέρι επιβάλλει τον αφανισμό της με τον οικονομικό στραγγαλισμό σχολείων και εκπαιδευτικών, τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις, την ένταση των ταξικών φραγμών, την επιβολή της απόλυτης εξειδίκευσης και με το άλλο εντείνει την καταστολή και το καθεστώς τρόμου με το νέο φασιστικό πειθαρχικό δίκαιο, την αύξηση του ωραρίου διδασκαλίας, την επιβολή και διατήρηση της επιστράτευσης, τις υποχρεωτικές μεταθέσεις ανά τα μήκη και πλάτη της επικράτειας, τις απολύσεις και το μπαμπούλα της αξιολόγησης. Γυρίζουμε στην εποχή του μεσοπόλεμου, της μεταξικής δικτατορίας και του εμφυλίου. Ο εκπαιδευτικός, ο δημόσιος υπάλληλος πνεύμα και σώμα οφειλει να είναι πλήρως υποταγμένος στην αστική νομιμότητα. Το εύρος ερμηνείας κατά το δοκούν των κρατικών μηχανισμών της διάταξης της «ανάρμοστης συμπεριφοράς εντός και εκτός υπηρεσίας» είναι τεράστιο και περιλαμβάνει πρωτίστως το φρόνημα του υπάλληλου, την ιδεολογία του δηλαδή, τη συνδικαλιστική και πολιτική του δράση.

Η χούντα δεν τελείωσε το '74

Σε κάθε πανεπιστημιακή σχολή αλώνιζε το σπουδαστικό της ασφάλειας. Πανεπιστημιακοί καθηγητές ήταν φερέφωνα της χούντας, χωρίς να κρατούν καν τα προσχήματα. Αγωνιστές ή και «ζωηροί» φοιτητές καλούνταν συχνά-πυκνά στην ασφάλεια «δί' υπόθεσίν τους». Οι φοιτητικές συνελεύσεις απαγορεύονταν. Οι διαδηλώσεις διάρροια. Εξω, στην εργαζόμενη κοινωνία, τρόμος. Πάνω από

MAKIS SINODINOS

λωμένοι πάτησαν το άσυλο, μπούκαραν στο κτίριο και κουβάλησαν στην κλούβα 32 φοιτητές. Την ίδια στιγμή, τρομοκρατούσαν συνειδητά κάθε περαστικό πολίτη, όχι μόνο με την παρουσία τους αλλά και με υπονούμενα ότι στο χώρο διαπράττονται «τρομοκρατικές ενέργεις».

Την αφορμή, τους την έδωσε το ίδιο το Συμβούλιο διοίκησης. Που κάλεσε την αστυνομία να μπουκάρει ισχυριζόμενο ψευδώς ότι «απειλείται».

Δεν είναι η πρώτη φορά, που οι δυνάμεις καταστολής, καταπατούν το πανεπιστημιακό άσυλο ως αδιαφριστήτη άπυπο θεσμό, τον οποίο όφειλαν να σεβονται οι δυνάμεις καταστολής. Ο σαλτιμπάγκος που φούντωνε, υποχρέωσαν τους αστούς να αναγνωρίσουν το πανεπιστημιακό άσυλο ως αδιαφριστήτη άπυπο θεσμό, μετά την πλήρη κατάργηση του με το νόμο Διαμαντοπούλου. Είχε προηγηθεί ο νόμος Γιαννάκου, που άνοιξε το δρόμο, δίνοντας το δικαίωμα στη Σύγκλητο να οριοθετεί αυστηρά το άσυλο τους χώρους «διδασκαλίας και έρευνας» και μια απίστευτη γκειμπελίστικη προπαγάνδα ενάντια στο δημόσιο Πανεπιστήμιο και τον ογώνα των φοιτητών για την υπεράσπισή του. Προηγήθηκαν τα παραδείγματα του Ιόνιου Πανεπιστήμιου, με αφορμή μια διαμαρτυρία φοιτητών του, του Οικονομικού Πανεπιστήμιου, με αφορμή το κυνήγι μικροπωλητών μεταναστών, κ.ά. Είναι η πρώτη φορά, όμως, που γίνεται με τόσο θεαματικό, τρομοκρατικά φορτισμένο και εκτεταμένο τρόπο, στο κέντρο της Αθήνας, υπογραμμίζοντας δυο στοιχεία:

Οτι η μηνημονιακή συγκυβέρνηση είναι αποφασισμένη να εφαρμόσει διά πυρός και σδίρου το δόγμα της «μηδενικής ανοχής», ενόψει και των πιθανών φοιτητικών και κοινωνικών ζεστασμάτων, εξαιτίας της απάνθρωπης, αντεργατικής και απτεκπαιδευτικής πολιτικής που δεν έχει όρια και τέλος. Ο Σαμαράς, μιλώντας με ύφος χιλίων δικτατόρων στο 9ο τακτικό συνέδριο της ΟΝΝΕΔ, δήλωσε πως θα τελειώσει με τα «ταμπού» του παρελθόντος, εννοώντας φυσικά τα ιερά και δισταγμένα συνεταιρίκα της στην αστική πολιτική, που τώρα ιστοπεδώνουν τα «ταμπού» της δημόσιας Παιδείας, δικό της έργο αυτοί συνεχίζουν να υλοποιούν. Απαντώντας πικρόχολα στον Σαμαρά δήλωσε: «Η συνάνεση είναι μια πολύπλοκη και επίπονη διαδικασία που απαιτεί τεχνοκρατική πρετοιμασία, οργανωμένο διάλογο μέσα σε καθορισμένο χρονοδιάγραμμα και πλαίσιο, λογικούς συμβιβασμούς και εκπτώσεις στο «ΕΓΩ», κυρίως από τον πρωταγωνιστή».

Στην ομιλία του στην ΟΝΝΕΔ ο Πρωθυπουργός, αναφέρομενος στο Νόμο για τα ΑΕΙ που κατήργησε το άσυλο, είπε: «Εμείς (η ΝΔ) τολμήσαμε!». Χάρηκα που το άκουα! Τον νόμο 4009/11 για τα ΑΕΙ, τον εισηγήθηκε ύστερα από 12 κοινοβουλευτικές διαδικασίες, μία διακομιστική επιτροπή και με απόφαση του τότε Υπουργικού Συμβουλίου. Αφού συμφωνήσαμε όλοι, ο καθένας δικαιούται να τον θεωρεί και δικό του και μπορεί έτσι να παλεύει για να τον υλοποιεί... Μήπως, άφορε, αυτό δεν είναι η προϋπόθεση των μεταρρυθμίσεων που θέλουν χρόνο και αφορούν διαφορετικές κυβερνήσεις;

Πώς εννοεί, όμως, το χτίσιμο της συνάνεσης ο κ. Σαμαράς ως Κυβερνήτης; Αν δεν αντιμετωπίσει αυτό το θέμα, τότε οι εκλογές θα κρέμονται πάνω από τη χώρα σε κάθε κακοτράχαλη στροφή! Και οι στροφές είναι πολλές τους επόμενους μήνες».

χαν όποια που εξέφραζαν δισταγμούς. «Μη μας πουν εκείνο» «μη μας πουν το άλλο»... Εμείς, όμως το τολμήσαμε! Κι εσείς, η Νεολαία, το πήρατε πάνω σας. Και τελικά με τον ογώνα σας το Ελληνικό Κοινοβούλιο ψήφισε την κατάργηση με πάνω από 250 ψήφους! Και σπάσαμε τα ταμπού του χθες. Πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά, υπάρχουν ταμπού δεκαετιών! Άλλα οι ιδέες οι σωστές νικούν» (Αντώνης Σαμαράς).

Το δεύτερο συμπέρασμα που προκύπτει από αυτή την προκλητική ενέργεια των δυνάμεων καταστολής, που έδρασαν σε ευθεία σύνδεση με τ

Καθάρματα με τη βέννους

Οι ταν καθηγητάδες με βαρύγδουπα ονόματα ξεπέφρουν στο επίπεδο του αμήχανου προβοκάτορα. Δελτίο Τύπου εξέδωσαν οι πρόεδροι και αναπληρωτές πρόεδροι των Συμβουλίων των ΑΕΙ της χώρας, για να εκφράσουν τη «θλίψη τους» (sic!) για «τα γεγονότα που συνέβησαν στη συνεδρίαση του Συμβουλίου του ΕΚΠΑ στις 8 Ιουλίου 2013».

Για τι ακριβώς θλίβονται; Για την παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου, την εισβολή των ΜΑΤ και των ΕΚΑΜ και τη σύλληψη δεκάδων φοιτητών; Για το γεγονός ότι τα ΜΑΤ κλήθηκαν από τους συναδέλφους τους, που υποστήριζαν ότι... κινδύνευε η ζωή τους;

Οχι, βέβαια. Για την παρουσία των διαμαρτυρόμενων φοιτητών «θλίβονται». Διότι, όπως λένε, «οι όποιες ανατίες (sic!) και βίαιες ενέργειες παρακαλούν την ομαλή λειτουργία των ΑΕΙ, προκαλούν ζημία στο σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας και αναστέλλουν τις προσπάθειες εκσυγχρονισμού και αναβάθμισης τους, που είναι αναγκαίες τόσο για την επιβίωση και ανάπτυξη των ιδίων των ιδρυμάτων όσο και για το κοινωνικό σύνολο!»

Σ' ένα κρεσέντο υποκρισίας και προκλητικότητας, δε, ζητούν «να επικρατήσει νηφαλιότητα και πνεύμα συνεργασίας και να διατηρηθεί υψηλό το επίπεδο πολιτικού και ακαδημαϊκού πολιτισμού και διαλόγου, ιδιαίτερα εντός της ακαδημαϊκής κοινότητας». Κάτι που προφανώς εξασφορίζεται με τα γκλομπ των ΜΑΤ και τα αλυσοπρίονα των ΕΚΑΜ!

Στο μεταξύ, ο πρόεδρος του Συμβουλίου του ΕΚΠΑ Δ. Μπερτσιμάς, φόρεσε τη στολή του συνταγματάρχη και εξέδωσε μια ανακοίνωση τριών σειρών, στην οποία αναφέρει ότι... με μεγάλη λύπη του αναγκάστηκε να καλέσει την αστυνομία, «γιατί ήταν αδύνατον να συνεδριάσει υπό το κράτος ομηρείας και βίαιων και αντιδημοκρατικών ενεργειών μικρής ομάδας νεαρών ατόμων». Και μόνο η χρήση ορολογίας μπάτων («νεαρών ατόμων» και όχι «φοιτητών και φοιτητριών») δείχνει το ποιόν αυτού του κυρίου.

Με όσα έγιναν στο ΕΚΠΑ δεν πέταξαν απλά το γάντι στο φοιτητικό κίνημα. Ανοίξαν και τον αιόλο του Αιόλου και ας είναι σίγουροι ότι οι όνεμοι θα πνεύσουν σφοδροί και θα τους σαρώσουν. Και τότε δε θα μπορέσουν να τους σώσουν οι μπάτωσι.

Με όλα τα μέσα στηρίζουν τους εμπόρους της γνώσης

Κονφερανσιέ στην κακοπαγμένη και φαναφαρόνικη παράσταση του ιδιωτικού ΙΕΚ ΑΚΜΗ και του μαγαζιού του Ομίλου εμπορίας ελπίδων, του «Μητροπολιτικού Κολλεγίου», έγινε ο υπουργός της κατ' ευφημισμόν δημόσιας Παιδείας. Η εν λόγῳ εκδήλωση αφορούσε στα εγκαίνια των νέων εγκαταστάσεων των μεγαλεμπόρων της «γνώσης» στον Πειραιά. Σε ένα ακροατήριο που το αποτελούσε όλος ο εσμός, από τον γνωστό για τις προκλητικές ακροδεξιές του δηλώσεις μητροπολίτη Πειραιά Σεραφείμ Μεντζελόπουλο, τους τοπικούς άρχοντες (πρωτοστατούσε ο ακροδεξιός δήμαρχος Μιχαλολιάκος), βο(υ)λευτάδες, ως τους εκπροσώπους καπιταλιστών, ο Αρβανιτόπουλος έπλεξε το εγκώμιο στον επιχειρηματικό Ομίλο ΑΚΜΗ και στη δράση του, καθώς και στη νέα του επένδυση στο χώρο της πολύπαθης εκπαίδευσης. «Σήμερα είμαι εδώ με δίττη ιδιότητα: Και ως Υπουργός Παιδείας και ως βουλευτής Πειραιά. Πιλόνας της εκπαίδευσης στον τόπο μας είναι η δημόσια εκπαίδευση. Ομως αυτό δεν μας αποτρέπει να έχουμε υγείες επιχειρηματικές δραστηριότητες όπως αυτή του Ομίλου ΑΚΜΗ. Τέοις επενδύσεις και πρωτοβουλίες σηματοδοτούν μία νέα εποχή για την πόλη και τη χώρα γενικότερα», δήλωσε.

Η δήλωση Αρβανιτόπουλου είναι πρόκληση. Γιατί την δια στιγμή που χτυπιέται ανελέτητα η δημόσια Παιδεία, που στραγγαλίζονται τα όνειρα της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για μόρφωση και πανεπιστημιακές σπουδές, που η ανεργία, η φορομπηξία, τα χαμηλά μεροκάματα, η άλωση κάθε εργασιακού δικαιώματος έχουν εξαϋλώσει τη δυνατότητα των λαϊκών οικογενειών να σπουδάσουν τα παιδιά τους, επαινεύται και στηρίζεται (με δηλώσεις και νομοθετικό έργο) η επιχειρηματική καπιταλιστική δραστηριότητα στην εκπαίδευση, τα κάθε είδους μαγαζιά των «κολλεγίων», ΙΕΚ, ΚΕΚ, των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και πάλι ελέγοντας.

■ Οι άλλοι περιμένουν στην ουρά

Κόβονται τα κεφάλια 2.000 εκπαιδευτικών

Αφού ακούσαμε όπειρα σε νάρια για το ποιοι εκπαιδευτικοί ρίχνονται στον Καιάδα (η μπλία ανεβοκατέβαινε σε ειδικότητες όπως καθηγητές πληροφορικής, γυμναστές, μουσικοί, καθηγητές καλλιτεχνικών μαθημάτων, «επίορκοι», «λουφαδόροι» και δε συμμαζεύεται), το υπουργείο Παιδείας το βράδυ της Τρίτης αποφάσισε τελικά να στήσει στα παλούκια τα κεφάλια 2.000 καθηγητών τεχνικών ειδικοτήτων από 46 ειδικότητες των ΕΠΑΛ - ΕΠΑΣ, που κατήργησε με μια υπογραφή.

Άλλους 500 από τις καταργούμενες ειδικότητες, επειδή, λέει, υπάγονται σε κοινωνικά κριτήρια ή έχουν μεταπτυχιακές σπουδές, αποφάσισε να τους μετατάξει υποχρεωτικά ως τις 22 Ιουλίου σε «προσωποπογείς θέσεις» διοικητικού προσωπικού στη Διεύθυνση Εκπαίδευσης «στην οποία υπάγονται ή στην εγγύτερη αυτής, εντός της οικείας Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης», με ταυτόχρονη κατάργηση της ΟΛΤΕΕ, οι καταργούμενοι κλάδοι «εμφανίζουν τεράστια ζήτηση και εκπληκτική αύξηση μαθητικού πληθυσμού τα τελευταία χρόνια».

Την ίδια στιγμή εξαφανίστηκαν ως διά μαργείας και οι ελλείψεις των σχολείων σε προσωπικό, αφού, σύμφωνα με καταγγελία της ΟΛΤΕΕ, οι ειδικότητες αυτών των καθηγητών της ΤΕΕ, οι καταργούμενοι κλάδοι «εμφανίζουν τεράστια ζήτηση και εκπληκτική αύξηση μαθητικού πληθυσμού τα τελευταία χρόνια».

Το «πείραμα» της ΕΡΤ έδειξε το δρόμο. Ο υπουργός «έξυπνησε» με την απόφαση να καταργήσει μια κι έξω 46 από τις 110 (το 42% περίπου) ειδικότητες της Τεχνικοεπαγγελματικής Εκπαίδευσης (ΤΕΕ) και να πετάξει στο δρόμο τους καθηγητές τους, επειδή απλούστατα ο αριθμός των καθηγητών που εργάζονται σ' αυτές ταιριάζει με όσα έχουν συμφωνηθεί με την τρίτη, ενώ και η ΤΕΕ συνολικά αποτελεί τον «αδύναμο κρίκο» στη δευτεροβάθμια αποδόσεις.

Το «πείραμα» της ΕΡΤ έδειξε της προσωπικής εξειδίκευσης με το διοχωρισμό ανάμεσα σε Γενική και Τεχνική δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Την ίδια στιγμή, το ποιο ράφει αποκαλύπτει πως 7.500 εκπαιδευτικοί έχουν συμπεριληφθεί από το υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης

μάτων τεχνικής εκπαίδευσης, μελέτη αναγκών της εγχώριας αγοράς εργασίας και ανάπτυξη περιγραμμάτων επαγγελμάτων. Γ' αυτό διέγραψε από τον εκπαιδευτικό χάρτη της ΤΕΕ μια κι έξω τον τομέα Υγείας και Πρόνοιας και τις Ειδικότητες Αισθητικής, Κομμωτικής και Γραφικών Τεχνών.

Η απόφαση αυτή έκανε δώρο στους εμπόρους της γνώσης, που έχουν στήσει τη βιομηχανία των ιδιωτικών ΙΕΚ, μια θεαματική διεύρυνση της «αγοράς» στην οποία απευθύνονται (τα δημόσια ΙΕΚ ασφαλώς δεν θα μπορούν να καλύψουν τη ζήτηση). Σύμφωνα με καταγγελία της ΟΛΤΕΕ, της Ομοσπονδίας των καθηγητών της ΤΕΕ, οι καταργούμενοι κλάδοι της ΥΠΑΙΘ καθώς και των Δημόσιων ΙΕΚ μετατάσσονται υποχρεωτικά όσοι εκπαιδευτικοί συνεχίζουν να «πλεονάζουν», με ισόποση μείωση αποσπάσεων, εφόσον είναι κατηγορία ΠΕ και ΤΕ.

Τούτο σημαίνει ότι αφήνεται διάπλατα ανοιχτή η πόρτα για περαίτερη απολύτευση του επόμενου διάστημα. Γιατί με τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων, που θα συνεχιστούν, με την κατάργηση και όλων ειδικοτήτων, με την «αναμόρφωση» των προγραμμάτων για το Γενικό και Τεχνικό λύκειο, θα δημιουργούνται στα ΕΠΑΛ και στις ΕΠΑΣ (η επισήμανση αυτή δεν έχει να κάνει με τη θέση μας για ένα σχολείο γενικής και πολυτεχνικής μόρφωσης, ολόπλευρης μόρφωσης, Ενιαίο για όλα τα παιδιά έως την ηλικία των 18 ετών και την κατάργηση της πρώμης εξειδίκευσης με το διοχωρισμό ανάμεσα σε Γενική και Τεχνική δευτεροβάθμια εκπαίδευση).

Την ίδια στιγμή, το ποιο ράφει αποκαλύπτει πως 7.500 εκπαιδευτικοί έχουν συμπεριληφθεί από το υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης

Δυο μέρες μετά την εισβολή των ΜΑΤ-ΕΚΑΜ στα Προπτύλαια του Πανεπιστήμιου της Αθήνας, η ΔΗΜΑΡ εξέδωσε την παρακάτω ανακοίνωση:

«Ο Τομέας Παιδείας και Ερευνας της ΔΗΜΑΡ καταδικάζει απερίφραστα τις προσχεδιασμένες βιαιοπραγίες μεριδας «αγανακτημένων φοιτητών» στα Προπτύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών την ώρα που συνεδρίαζε το Συμβούλιο Ιδρύματος του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (Ε.Κ.Π.Α.).

Οι οργανωμένες μειοψηφίες θα πρέπει επιτελούν να συνειδητοποιήσουν ότι δεν μπορούν να παρεμποδίζουν τη λειτουργία των θεσμικών οργάνων, που έχουν, μάλιστα, τη συντριπτική πλειονότητα της αποδοχής των

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

«Μπαρουφάκης! Χαχαχα, τι γέλιο, αν και δα έπρεπε να προβληματιστούμε γιατί οι «Ριπές» [αλλά και η «επί του πιεστηρίου» στήλη] μάς κλέβουν το «ψωμά»...

Αντε πάλι να προσπαθείς να αντιπαλέψεις και ταυτόχρονα να καταγράψεις και να διακωμαδήσεις την πραγματική εικονικότητα που διαδέχτηκε την εικονική πραγματικότητα... Εσείς τι λέτε; Πυρηνικό πόλεμο ή πολεμικό πυρήνα; Σύγκρουση λογικής ή λογική σύγκρουσης; Αδρόες συλλήψεις ή ασύλληπτους δρόες; Γιατί κάποιοι έχουν και το μονοπώλιο της βίας και τη βία του μονοπώλιου...

«Η Πιπιλή είναι με την ιδεολογία της ότι οι Χρυσαυγίτες είναι φασισταρά, ναζί, επικίνδυνοι για τη δημοκρατία και τον τόπο. Αν ο κύριος Πολύδωρας τρέφει αισθήματα συμπάθειας προς τη Χρυσή Αυγή, μπορεί να μας κάνει την χαρά και την τιμή να πάει από εκεί να αλιεύσει ψήφους», είπε η βουλευτίνα της Νέας [αν και πολύ παλιάς πια] Δημοκρατίας Φωτεινή Πιπιλή, σε πολιτικό πρωνάδικο. Κι εκείνος ο κακούριος, το μόνο που ζητάει είναι ελευθερία [βλ. στήλη προηγούμενου Κοντρόφυλλου]. Free Byron Immediately (F.B.I.).

«Η πολιτική βία χαρακτηρίζει τις εκμεταλλευτικές κοινωνίες εδώ και χιλιάδες χρόνια. Οσο υπάρχει εκμετάλλευση και καταπίση, όσο ο πόδας για απαλλαγή από την καπιταλιστική βαρβαρότητα δια φλογίζει τις καρδίες των καταπιεσμένων, όσο ολόκληροι λαοί θα ζουν κάτω από το χυγό βάρβαρων κατακτητών, η επαναστατική βία θα είναι παρούσα. Δεν καταργείται με διατάγματα. Δεν καταργείται με τον τρόμο» (Χρήστος Τσιγαρίδας).

Κι άλλο περιστατικό, ασφαλώς μεμονωμένο και κατακριτέο μετά βδελυγμίας από τις τίμιες κεφαλές-κορώνες του έδουνος: Δύο αστυνομικοί από την Ελασσόνα και ένας δικηγόρος από τη Λάρισα συνελήφθησαν με την κατηγορία ότι συμμετείχαν σε πολυμελές κύκλωμα σωματεμπορίας. Καλά, δηλαδή στον Τύρναβο ή στα Φάρσαλα βγαίνει μ' ένα μισόδι:

Η στήλη διακατέχεται από έντονη ανησυχία, μαδαίνοντας ότι ο Κοκός Ντεγκρέτσια υπέστη λιποδυμικό επεισόδιο εν μέσω των διακοπών του στο Πόρτο Χέλι. Σύμφωνα με την έγκριτη επί κομικών, τριτοκομικών, απόκοσμων –και όχι μόνο– δεμάτων «Espresso», όλα ξεκίνησαν το απόγευμα της περασμένης Δευτέρας όταν ο διακεκριμένος τουρίστας αισθάνθηκε αδιαθεσία και έντονους πόνους στο ουροποιητικό σύστημα. Να 'ναι πέτρα, νεφρά, προστάτης, αφροδίσιο; Δεν ξέρουμε, έκτοτε δεν είχαμε καμία ενημέρωση. Ισως γιατί [το ομολογούμε] δεν το ψάχαμε όσο έπρεπε.

«Η εξουσία παρέχει κάθε τι που δα μπορούσε να ζητήσει ένας ψυχοπαθής. Του παρέχει έναν ολόκληρο κόσμο για να μισεί, κατ' επέκταση του αρχικού του μίσους για τον κόσμο. Η δουλική ταύτιση του με την εξουσία, τον καδιοτά αυτομάτως διαχειριστή και ενίστε ιδιοκτήτη ανδρώπινων υπάρξεων, που πάνω τους μπορεί να εκτονώνει την κτηνωδία που απορρέει από το μίσος της εικόνας του εαυτού του. Κι έτσι μπορεί να ανέχεται την απεχδέστατη και ανυπόφορη εικόνα του. (...) Το πώς νοιάδω καθορίζεται από την αυξανόμενη αιχδία μου για τον κόσμο όπως είναι και την απόφασή μου να εναντιώνομαι σ' αυτόν όσο το δυνατό αποτελεσματικότερα. Από τη δέλησή μου να αντιπαλέων τις αφανιστικές επιλογές της εξουσίας. Και από τη μόνιμη αγωνία και τη σταθερή μου απόφαση να μη βρεδώ ποτέ συμπαραταγμένος με τον δήμο. Που κατά περίπτωση μεταμφιείται σε «σωτήρα», ασφαλίτη, χωροφύλακα, στρατοδίκη, παρακρατικό, κομματικό καδοδηγητή, ψευτο-δερπαρευτή ή δήθεν επιστήμονα» (Κλεάνδης Γρίβας – «Αντίσταση στην εποχή του τίποτα»).

Λίγο πριν κλείσουμε τη στήλη [απόγευμα Τετάρτης] πληροφορηδήκαμε την αυτοδιάλυση του Συρίζα που έγινε με 505 ψήφους υπέρ και 8 κατά. Θα επρόκειτο για λαμπρά νέα αν το ζήτημα σταματούσε εδώ, δυστυχώς όμως έχουμε και συνέχεια με την μετενσάρκωση που ακολουθεί. Μελετούμε τη Μαχαμπαράτα, αγρυπνούμε και περιμένουμε...

Επιστρέφουμε στον λατρεμένο Βυργον, πιστοποιώντας την αδυναμία της στήλης στο πρόσωπό του. Ιδού η επιστολή που απέστειλε ο εν λόγω ακρογωνιαίος λίθος της διανόσης στον Παντελή Καψή: «Κύριε υπουργέ, ήδελα να σας παρακαλέσω - υπομνήσω να μην παραλείψετε, τώρα με την ανασύνταξη της ΕΡΤ, να επαναλειτουργήσετε το 3ο πρόγραμμα της Ραδιοφωνίας. Παρέλκει νομίζω η ανάπτυξη της σχετικής επιχειρηματολογίας. Εν υποσημείωσεις ας λεχθεί, πως είχα - έχω [όχι μόνον εγώ] το 3ο Πρόγραμμα ως αναγκαίο βιοήμημα γραφής και ανάγνωσης». Ε, εδώ πια βιουβαίνεται ο καδένας και σμπαραλίζεται κάθε διάδεση για αντίλογο...

«Τώρα οι δρόμοι έχουν μάτια / τα πάρκα έχουν αστυνομία / τα παράδυμα σημειώνουν ονόματα / κινητοποιούνται κανόνια και στρατοί / αποφασισμένοι κατά του έρωτα / δουλεύουν χωρίς σταματημό» (Pablo Neruda - «Καημένα αγόρια»).

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Υπέβαλε νέα αίτηση νοσηλείας σε νοσοκομείο**Λευτεριά στον Σάββα Ξηρό**

Τη διακοπή της έκτισης της ποινής του, προκειμένου να νοσηλευτεί σε κατάλληλο νοσοκομείο, προς αποτροπή ανήκεστης βλάβης της υγείας του Ζητά και πάλι ο Σάββας Ξηρός, με αίτηση που κατέθεσε, μέσω της πληρεξόδισης δικηγόρου του Αννυ Παπαρρούσου, στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο του Πειραιά. Το νοσοκομείο που δέχεται να τον νοσηλεύει είναι το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας (στην αίτηση επισυνάπτεται η απαιτούμενη βεβαίωση του διευθυντή της Νευρολογικής Κλινικής Γ. Χατζηγεωργίου).

Αξίζει τον κόπο να παραθέσουμε τη δικαιοστική Οδύσσεια του Σάββα Ξηρού, μετά την τελεστική καταδίκη του από τα τρομοδικεία του Κορυδαλλού, στα οποία ουσιαστικά αδυνατούσε να συμμετάσχει, λόγω των τεράστιων προβλημάτων υγείας που αντιμετώπιζε, τα οποία έκπτει την διατάξιμη της η οποία είναι έναντι της περισσότερα και σοβαρότερα.

– Στις 6.6.2011 η αίτηση του απορρίφθηκε κατά πλάκας, του έγινε εντατική θεραπεία με κορτιζόνη και του δόθηκε εξιτήριο μετά από μια εβδομάδα.

– Στις 5.7.2012 έγινε δεκτή ομόφωνα η αίτηση που είχε υποβάλει το Γενάρη της ίδιας χρονιάς για διακοπή της έκπτησης της ποινής λόγω ανηκέστου βλάβης και για κατ' οίκον νοσηλεία του, το δικαστήριο άμως απέρριψε –κατά πλειοψηφία– την αίτηση ως απαράδεκτη. Ιδού πώς σχολιάζεται αυτή η απόφαση: «Κατά τη γνώμη της πλειοψηφίας έπρεπε να έχει κατατεθεί και συζητηθεί (σ.σ. η αίτηση για διακοπή εκτέλεσης της ποινής λόγω ανηκέστου βλάβης και για κατ' οίκον νοσηλεία) κατά το χρόνο που βρισκόμουν στο ΑΧΕΠΑ για νοσηλεία - δυνατότητα για μένα ανέφικτη-, αφού, όπως προανέφερα, χωρίς να έχουν ολοκληρωθεί οι εξετάσεις, οι ιατροί του ΑΧΕΠΑ μου έδωσαν εξιτήριο σε οχτώ ημέρες, προκειμένου να απολλαγεί το νοσοκομείο από την δυσανάλογη μεγάλη οιστυνομική δύναμη όλων των σωμάτων που συνεπάγεται την αίτησης της ΕΛΑΣ απειρούστηκε στην Εισαγγελία του Πειραιά, η οποία εισήγαγε στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά αιτήμα για αλλαγή του νοσηλευτικού ιδρύματος. Στις 19.7.2012 το δικαστήριο απέρριψε ως αβάσιμη την αίτηση του διευθύνοντα την Εισαγγελία Πειραιά, ενώ μια μέρα πριν το Σ. Ξηρός είχε μεταφερθεί στο ΑΧΕΠΑ!

– Στις 2.5.2011 συζητήθηκε νέα αίτηση διακοπής της έκπτησης της ποινής, την οποία κατέθεσε με βάση τις κατευθύνσεις της απόφασης του ΕΔΔΑ. Το δικαστήριο δεν πήρε απόφαση, αλλά ανέβαλε τη συζήτηση της αίτησης για ρητή δικάσιμη «προκειμένου να προσκομιστούν, επιμελεία Εισαγγελίας, έγγραφες γνωμοδοτήσεις των ιατρών του Νοσοκομείου Κρατουμένων Δικαιοστικής Φυλακής Κορυδαλλού, με ειδικότητες που σχετίζονται με τις παθήσεις του αιτούντα, στις οποίες θα εκφέρουν ρητή γνώμη, αν εξαιτίας βαρείας νόσου του αιτούντος, η συνέχιση της νοσηλείας του στο κατάστημα των πολλών προβλημάτων υγείας, όπως είχε ζητηθεί. Μολονότι στο ΑΧΕΠΑ διαγνώστηκε για πρώτη φορά και σκλήρυνση κατά πλάκας και το πρωινό της επιστροφής του στις φυλακές Κορυδαλλού υπέστη πάρεση, τον έκαναν «πτακέτο» και τον έστειλαν πίσω στη φυλακή.

– Οταν η κλούβα έφτασε στον Κορυδαλλό, οι γιατροί τρόμαξαν με την κατάστασή του και τον έστειλαν αμέσως στο «Θεριάσιο» νοσοκομείο.

κιση του αιτούντος και τη νοσηλεία του σε νοσοκομείο».

– Στις 6.6.2011 η αίτηση του απορρίφθηκε κατά πλάκας, του έγινε εντατική θεραπεία με κορτιζόνη και του δόθηκε εξιτήριο μετά από μια εβδομάδα.

– Στις 5.7.2012 έγινε δεκτή ομόφωνα η αίτηση που είχε υποβάλει το Γενάρη της ίδιας χρονιάς για διακοπή εκτέλεσης της ποινής λόγω ανηκέστου βλάβης και για κατ' οίκον νοσηλεία του, το δικαστήριο άμως απέρριψε –κατά πλειοψηφία– την αίτ

Επιτέλους, ύστερα από μια μακρά περίοδο καθυστερήσεων και πλινθωδιών, με εγκύλιο των αρμόδιων υπηρεσιών μπαίνει φραγμός στις καταπατήσεις των 14,5 εκατ. στρεμμάτων χροτολιβαδικών εκτάσεων. Η εγκύλιος της αρμόδιας Διεύθυνσης της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, με αριθμό πρωτοκόλλου 133340/3030/5-7-2013, που υπογράφεται από τον Ειδικό Γραμματέα Δασών Γ. Αμοργανιώτη, βάζει φρένο στις επιδιώξεις καταπατητών χροτολιβαδικών εκτάσεων, που επιδιώκουν να χτίσουν σε τέτοιες εκτάσεις πολυτελείς βίλες, πετρελαϊκές εγκαταστάσεις κτλ.

Πώς βάζει φρένο στους καταπατητές η εγκύλιος;

Πρώτο, υπενθυμίζοντας στις δασικές υπηρεσίες, ότι στις τελεσιδικές πράξεις χαρακτηρισμού που θα εκδίδουν σε χροτολιβαδικές εκτάσεις θα αναφέρουν, ότι τις εκτάσεις αυτές διαχειρίζονται οι δασικές υπηρεσίες ως δημόσιες, αφού δεν προκύπτει η κυριότητά τους με έναν από τους τρόπους που ορίζει ο νόμος 3208/2003. Την πράξη χαρακτηρισμού, μάλιστα, ο ενδιαφερόμενος είναι υποχρεωμένος να την προσκομίζει στην Πολεοδομία, στην

Επιτέλους, μπαίνει φραγμός στην καταπάτηση των χροτολιβαδικών εκτάσεων

ες, ότι όσοι ιδιώτες διεκδικούν εμπράγματο δικαίωμα επί χροτολιβαδικών εκτάσεων οφείλουν, σύμφωνα με το άρθρο 10 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003, να προσκομίζουν τελεσιδικές δικαστικές αποφάσεις.

Τρίτο, υπενθυμίζοντας στις δασικές υπηρεσίες, ότι στις τελεσιδικές πράξεις χαρακτηρισμού που θα εκδίδουν σε χροτολιβαδικές εκτάσεις θα αναφέρουν, ότι τις εκτάσεις αυτές διαχειρίζονται οι δασικές υπηρεσίες ως δημόσιες, αφού δεν προκύπτει η κυριότητά τους με έναν από τους τρόπους που ορίζει ο νόμος 3208/2003. Την πράξη χαρακτηρισμού, μάλιστα, ο ενδιαφερόμενος είναι υποχρεωμένος να την προσκομίζει στην Πολεοδομία, στην

οποία απευθύνεται για να εκδώσει οικοδομική άδεια.

Τέλος, υπενθυμίζοντας στις δασικές υπηρεσίες ότι το ΣΤΕ, με δύο αποφάσεις του (2741/2012 και 3186/2012), δέχτηκε ότι καλώς οι δασάρχες στις πράξεις χαρακτηρισμού ανέγραψαν ότι οι εκτάσεις είναι δημόσιες χροτολιβαδικές. Η μία από τις δύο αποφάσεις αφορά περιοχή της χώρας όπου δεν ισχύει το τεκμήριο του δημοσίου.

Τι πρέπει να γίνει ακόμη προκειμένου η εγκύλιος αυτή να έχει διάρκεια;

Πρέπει να καταργηθεί η κατάπτυστη γνωμοδότηση 331/2011 του ΝΣΚ, την οποία είχε αποδεχτεί ο πρώην υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Έννοιας Γ.

Παπακωνσταντίνου. Γιατί δεν υπάρχει καμιά ασάφεια στην ισχύουσα δασική νομοθεσία ως το ποιος διοικεί και διαχειρίζεται τις χροτολιβαδικές εκτάσεις και ως προς τη διαδικασία με την οποία κάποιος ιδιώτης μπορεί να διεκδικήσει εμπράγματο δικαίωμα επί χροτολιβαδικών εκτάσεων (μπορεί να καταφύγει στο Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών και στα πολιτικά δικαστήρια). Θυμίζουμε ότι από την πρώτη στηγμή καταγγειλαμένη αυτή τη γνωμοδότηση ως κατάπτυστη, καταγγέλλοντας ότι θυμίζει Βατοπέδι. Γιατί η ισχύουσα δασική νομοθεσία είναι ξεκάθαρη και δεν επιδέχεται ερμηνεία από τους «σοφούς» Νομικούς Συμβούλους.

Πρέπει επίσης να καταργηθεί το

έγγραφο 35805/12-6-2013 της Διεύθυνσης Νομοθετικού Εργού του ΥΠΕΚΑ, γιατί συντάχθηκε μόνο και μόνο για να διατηρήσει σε ισχύ την κατάπτυστη γνωμοδότηση 331/2011 του ΝΣΚ και υπονομεύει την ισχύουσα δασική νομοθεσία.

Η πρόσφατη εγκύλιος 133340/3030/5-7-2013 κινείται στο πλαίσιο της νομιμότητας, είναι σαφής και πλήρης στις απαντήσεις που δίνει στις δασικές υπηρεσίες για τους χειρισμούς που πρέπει να κάνουν στις χροτολιβαδικές εκτάσεις που είναι δημόσιες, είτε ισχύει είτε δεν ισχύει το τεκμήριο του δημοσίου. Ως τέτοια, η εγκύλιος αυτή δεν χρειάζεται τη στήριξη των «σοφών» του ΝΣΚ.

Οπως έχουμε κατ' επανάληψη αναφέρει, οι χροτολιβαδικές εκτάσεις καλύπτουν 14,5 εκατ. στρέμματα σε όλη τη χώρα, «φιλέτω» των οποίων εποφθαλμιούν καταπατητές διάφορων «αποχρώσεων». Μάλιστα, από τις 8 Γενάρη του 2013, που εκδόθηκε η απόφαση 32 του ΣΤΕ, οι χροτολιβαδικές εκτάσεις ανήκουν πλέον στα δάση και τις δασικές εκτάσεις και επομένως χρήζουν ακόμη μεγαλύτερης προστασίας.

Ξεπουλημένοι εργατοπατέρες

Το Δελτίο Τύπου έφτασε στην εφημερίδα από τη ΓΣΕΕ και μολονότι ζέρουμε ότι δεν υπάρχει τίποτα που να κάνει τους εργατοπατέρες να διστάσουν, όταν πρόκειται για λεφτά, μας άφησε άναινδους. Υπό τον τίτλο «Συνεδρίες Ομαδικής Συμβουλευτικής και το καλοκαίρι», έγραφε: «Η Κεντρική Δομή Ισότητας των Φύλων της ΓΣΕΕ σε συνεργασία με τη Δομή Ισότητας των Φύλων της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργατών Επιστημονίας και Υπαλλήλων Τουριστικών Επαγγελμάτων πραγματοποιεί κάθε Πέμπτη, ώρα 11:00-13:00, στην οδό Αιγαίνος 3, Ομαδική Συμβουλευτική στις "τεχνικές εύρεσης εργασίας και στη συνέντευξη επιλογής προσωπικού". Για δηλώσεις συμμετοχής να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 8202259, και 210 3637756».

Σε μια χώρα με πάνω από 1,5 εκατομμύριο ανέργους, σε μια χώρα που η ανεργία των νέων κάτω των 25 ετών ξεπερνά το 50%, αυτοί «διδάσκουν»... «τεχνικές εύρεσης εργασίας και στη συνέντευξη επιλογής προσωπικού». Για δηλώσεις συμμετοχής να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 8202259, και 210 3637756».

Ο τίτλος «Δομές» παραπέμπει ευθέως σε ΜΚΟ, οι οποίες προφανώς «τσιμπολογάνε» κονδύλια από κάποιο πρόγραμμα που διαχειρίζεται το υπουργείο Εργασίας και οι εποπτεύμενοι απ' αυτό κρατικοί φορείς. Οπως συμβαίνει με κάθε ΜΚΟ, για να πάρουν το παραδάκι πρέπει να επιδείξουν και «έργο». Γ' αυτό και εξέδωσαν την ανακοίνωση, αναζητώντας πελατεία.

■ Μετά από 38 μέρες απεργίας πείνας

Αποφυλακίστηκε ο Κ. Σακκάς, αλλά...

Χρειάστηκαν 38 μέρες απεργίας πείνας του Κώστα Σακκά για ν' αποφράσσει το Συμβούλιο Εφετών την αναστολή της προσωρινής του κράτησης και την αντικατάστασή της με περιοριστικούς όρους. Αυτή είναι η ειδοποίηση στην οποία πρέπει να σταθούμε. Ενας πολίτης του ελληνικού κράτους, ανεξάρτητα από την πολιτικούς ή οικονομικούς περιορισμούς που τον έχει αποδοθεί (ο ίδιος έχει τοποθετηθεί συγκεκριμένα έναντι της κατηγορίας, χωρίς να δηλώνει γενικά κι αύριστα αθώος, όμως με βαση τις διακρίσεις του ισχύοντος νομικού συστήματος υποτίθεται ότι τεκμαίρεται αθώος, μέχρι να τελεσιδικήσει τη υπόθεσή του), χρειάστηκε να βάλει σε κίνδυνο την υγεία του και τη ζωή του, χρειάστηκε να υποστεί τέτοια ταλαιπωρία και καταπόνηση (μόνο όποιος έχει κάνει απεργία πείνας μπορεί να το καταλάβει), για να κερδίσει αυτό που δικαιούνται δεκατερίες μήνες πριν. Και μάλιστα να το κερδίσει για λόγους υγείας (για να μην τους πεθάνει στα χέρια, δηλαδή).

Ποιο είναι το μήνυμα που εκπέμπεται από την «περιπέτεια» του Κ. Σακκά; Οτι οι μηχανισμοί καταστολής του αστικού κράτους μπορούν ανενόχλητα να παραβιάζουν το ίδιο το σύνταγμα (όχι κάπιον κοινό νόμο) και ότι για να κερδίσει την ελευθερία του ο διωκόμενος πολίτης θα πρέπει να φτάσει στα όρια του θανάτου.

Οχι, δε θέλουμε να μειώσουμε τη σημασία της αποφυλακίσης του Κ. Σακκά. Ήταν μια νίκη που ήρθε πρώτα και κύρια χάρη στο δικό του αγώνα, τη δική του ταλαιπωρία, και μετά χάρη στο πλατύ κίνημα αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε. Ομως, σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να πούμε «τέλος καλό, διλα καλά».

Η πρωτοφανής παρανομία σε βάρος του Κ. Σακκά παραμένει. Η απόφαση για παράταση της προφυλακίσης σους 36 μήνες δεν άλλαξε, καθώς οι αντιρρήσεις που προέβαλε ο Κ. Σακκάς απορρίφθηκαν από το Συμβούλιο Εφετών, ενώ είχε ήδη ξεκινήσει την απεργία πείνας. Το τω-

ρινό Συμβούλιο αναγκάστηκε ν' αποφυλακίσει τον πολιτικό κρατούμενο, γιατί το ελληνικό αστικό σύστημα δε θελει νεκρό απεργό πείνας. Αν για τον Κ. Σακκά ως φυσικό πρόσωπο το αποτέλεσμα είναι το ίδιο (αποφυλακίση), για όλους εμάς -και για τον Κ. Σακκά ως πολιτικό πρόσωπο- δεν πρέπει να είναι.

Η παράνομη παράταση της προφυλακίσης πέραν του 18μηνου, που στις περιπτώσεις του Κ. Σακκά και του Γεράσιμου Τσάκαλου επεκτάθηκε μέχρι τους 36 μήνες, παραμένει ως πρόβλημα. Εχει δημιουργηθεί μια εφιαλτική νομολογία. Το ζήτημα που άνοιξε με την απεργία πείνας ο Κ. Σακκάς, αναγκάζοντας και πολλούς αστοφιλεύθερους να πάρουν θέση (ενώ μέχρι τότε σιωπούσαν, μολονότι γνώριζαν τι δικαστικό έγκλημα διαπράχτηκε σ

KONTRA

Η ΑΕΚ δεν χρειάζεται ιδιοκτήτες, αλλά όταν επιστρέψουμε θα σας το πω εγώ πρώτος...

✓ Πριν ένα μήνα ο πρωταθλητής του κανό καριάκι Ανδρέας Κιλιγκαρίδης άφησε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο της πόλης Μπίντγκος στην Πολωνία. Ο αθλητής βρισκόταν εκεί για να συμμετάσχει σε διεθνείς αγώνες και βρέθηκε από συναθλητές του σε κωματώδη κατάσταση στο δωμάτιο του. Μετά από σειρά εξετάσεων, οι γιατροί κατέληξαν ότι πάσχει από οξεία λευχαιμία και πάρα τις προσπάθειες που έκαναν δεν κατάφεραν να τον κρατήσουν στη ζωή. Η ασθένεια του αθλητή δεν είχε διαγνωστεί, αν και πριν μερικούς μήνες είχε κάνει ιατρικές εξετάσεις.

Ο θάνατος του Κιλιγκαρίδη δεν απασχόλησε ιδιαίτερα την αθλητική επικαιρότητα και μετά από δύο-τρεις μέρες ξεχάστηκε, ακρού όλοι θεωρήσαν ότι η «φοίρω» του έπαιξε ένα άσχημο παιχνίδι. Η υπόθεση ξαναήρθε στο προσκήνιο, μετά το θάνατο του 26χρονου Στρατή Αλεξηδη. Ο πρώτος αθλητής της κωπηλασίας είχε αποσύρθει από τους αγώνες πριν τέσσερα χρόνια και εκείνη την περίοδο ήταν ένας από τους κορυφαίους αθλητές στην Ελλάδα. Αφησε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο, όπου μπήκε γιατί είχε για αρκετές μέρες δέκατα και αισθανόταν συνεχώς κουρασμένος. Οι εξετάσεις έδεικναν και σ' αυτή την περίπτωση ότι πάσχει από οξεία λευχαιμία. Επεισόεσσες σε κώμα και παρά τις προσπάθειες των γιατρών δεν τα κατάφερε. Πέθανε το περασμένο Σάββατο. Ούτε αυτός γνώριζε ότι πάσχει από τη συγκεκριμένη ασθένεια, ενώ από τα πρώτα συμπτώματα μέχρι το θάνατό του μεσολάβησε μικρό χρονικό διάστημα.

Αρχικά έγινε προσπάθεια να μη συνδεθούν τα δυο γεγονότα. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα στις αθλητικές εφημερίδες, οι δυο άτυχοι αθλητές αγωνίζονταν σε διαφορετικά αθλήματα. Τελικά, το θέμα βγήκε στην επικαιρότητα και «έπαιξε» ως ειδήση τόσο στα δελτία ειδήσεων όσο και στις μη αθλητικές εφημερίδες, όμως και σε αυτή την περίπτωση, εκτός ελάχιστων εξαιρέσεων, η διάθεση να μη φτάσει το μαχαίρι στο κόκκαλο ήταν εμφανής.

Παρά τις προσπάθειες να περάσει το θέμα στα φιλά, η συζήτηση γύρω από το ντόπινγκ και τη φαρμακευτική «υποστήριξη» των πρωταθλητών άνοιξε. Οι επιστήμονες που ασχολούνται με το θέμα της καταπόνησης του οργανισμού των αθλητών που κάνουν πρωταθλητισμό και ταυ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

αναβολικά». Αν σε αυτό προσθέσουμε τον τεράστιο τζίρο που γίνεται γύρω από τις ουσίες ντόπινγκ και τα βιοθήματα «υποστήριξης» του ανθρώπου

✓ Το «όραμά του» για την ΑΕΚ παρουσίασε ο Δημήτρης Μελισσανίδης, σε εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε την περασμένη Τετάρτη. Η προσπάθειά του να «παίξει» με τα συναισθήματα των κιτρινόμαυρων οπαδών ήταν φρανερή από την αρχή της ομιλίας του, όταν έριξε την ατάκα: «Η δική μας ΑΕΚ είναι τόσο μεγάλη που δεν χρειάζεται ιδιοκτήτες. Η μεγάλη ΑΕΚ γεννήθηκε πριν από εμάς και θα ζει μετά από εμάς. Ιδιοκτήτες και μεγαλομετόχους έχουν μόνο οι επιφαίρεις και όχι οι ιδέες».

Στη συνέχεια, έθεσε δυο βασικούς στόχους για τη νέα ΑΕΚ που θα προσπαθήσει να δημιουργήσει. Ο πρώτος είναι να στηριχτεί η ομάδα στον Ελληνικα ποδοσφαιριστή και στα δικά της παιδιά. Γ' αυτό ζήτησε από τους φίλους της ομάδας να αναλάβουν ενεργό ρόλο και να τη βοηθήσουν. Ο δεύτερος στόχος είναι να χτιστεί το νέο γήπεδο της ΑΕΚ στη Νέα Φιλαδέλφεια, που θα αποτελεί το σημείο αναφοράς για κάθε ΑΕΚτζή, για τον αθλητισμό, την ιστορία, τον πολιτισμό και την προσφυγιά, επαναλαμβάνοντας ότι η ΑΕΚ δεν έχει ανάγκη κανέναν, παρά μόνο τους οπαδούς της.

Οπως συμβαίνει τα τελευταία χρόνια με κάθε καπιταλιστή που «επενδύει» στο ελληνικό ποδόσφαιρο, έτσι και στη περίπτωση της ΑΕΚ ο Μελισσανίδης τόνισε την ανάγκη για συστέρωση του κόσμου της, τον οποίο κάλεσε να συμμετάσχει στην προσπάθεια για το νέο ξεκίνημα της ομάδας. Παρά το γεγονός ότι στην ομιλία του είπε πως «για πρώτη φορά δεν χρειάζομαστε διαφορές για να πάρουμε εντυπώσεις», επί της ουσίας κάλεσε τους κιτρινόμαυρους οπαδούς να βάλουν το χέρι στην τσέπη και να βοηθήσουν οικονομικά, έχοντας σαν απότερο στόχο να λειτουργήσει η ομάδα σύμφωνα με το μοντέλο των μεγάλων ευρωπαϊκών συλλόγων, δηλαδή με δεκάδες χιλιάδες μέλη.

Αυτό που πρέπει να τονιστεί για μια ακόμη φορά, με αφορμή το θάνατο των δυο αθλητών, είναι ότι από τα άξιωματα του επαγγελματικού αθλητισμού: «Πρωταθλητισμός =

Κλείνοντας, έκανε έμμεση

τόχρονα
σέβο-
νται τον
εαυτό

τους και την επιστημονική τους οντότητα συμφωνούν ότι χωρίς ιατρική υποστήριξη δεν μπορεί να ανταποκριθεί ο ανθρώπινος οργανισμός στις απαιτήσεις του πρωταθλητισμού. Επίσης, συμφωνούν ότι στη συντριπτική τους πλειονότητας και την επιδόσεις τους και δέχονται να τα πάρουν, ρισκάροντας τυχόν επιπτώσεις στην υγεία τους, προκειμένου να φτάσουν στην κορυφή και στα πολλά φράγκα που τη συνοδεύουν.

Οι αθλητές, αν και γνωρίζουν τους κινδύνους από τη λήψη αναβολικών και συνήθως μετά την απόσυρση τους από την ενεργή δράση, αποφασίζουν να πάρουν αναβολικά για να βελτιώσουν τις επιδόσεις τους.

Ενας ακόμη λόγος που «βοηθάει» τους αθλητές να ρισκάρουν είναι ότι οι μέθοδοι ντόπινγκ βρίσκονται πάντα ένα βήμα μπροστά από τις μεθόδους για την καταπολέμησή τους. Άρα, μειώνεται ο κίνδυνος να πιαστεί κάποιος και να τερματιστεί πρόωρα η καριέρα του. Άλλωστε, όπως είχε πει και ο προπονητής Τζέκος, «ντοπαρισμένος είναι όποιος πιάνεται».

Οι δυο θάνατοι των ελλήνων αθλητών που δραστηριούνται σε συναφή αθλήματα και μάλιστα από την ίδια αιτία, όπως και ένας αρκετά μεγάλος αριθμός παρόμοιων θανάτων σε παγκόσμιο επίπεδο είναι σαφέστατη ένδεικνη ότι η ιατρική και φαρμακευτική «υποστήριξη»

επηρεάζει την αθλητισμό, την ιστορία, τον πολιτισμό και την προσφυγιά, επαναλαμβάνοντας ότι η ΑΕΚ δεν έχει ανάγκη κανέναν, παρά μόνο τους οπαδούς της.

Οπως συμβαίνει τα τελευταία χρόνια με κάθε καπιταλιστή που «επενδύει» στο ελληνικό ποδόσφαιρο, έτσι και στη περίπτωση της ΑΕΚ ο Μελισσανίδης τόνισε την ανάγκη για συστέρωση του κόσμου της, τον οποίο κάλεσε να συμμετάσχει στην προσπάθεια για το νέο ξεκίνημα της ομάδας. Παρά το γεγονός ότι στην ομιλία του είπε πως «για πρώτη φορά δεν χρειάζομαστε διαφορές για να πάρουμε εντυπώσεις», επί της ουσίας κάλεσε τους κιτρινόμαυρους οπαδούς να βάλουν το χέρι στην τσέπη και να βοηθήσουν οικονομικά, έχοντας σαν απότερο στόχο να λειτουργήσει η ομάδα σύμφωνα με το μοντέλο των μεγάλων ευρωπαϊκών συλλόγων, δηλαδή με δεκάδες χιλιάδες μέλη.

Αυτό που πρέπει να τονιστεί για μια ακόμη φορά, με αφορμή το θάνατο των δυο αθλητών, είναι ότι από τα άξιωματα του επαγγελματικού αθλητισμού:

αναφορά στους απόντες από την εκδήλωση, στην αντιπολίτευση που έχει δημιουργηθεί από πρώην παράγοντες της ομάδας, αλλά και στους παράγοντες άλλων ομάδων που ασχολούνται με το νέο ξεκίνημα της ΑΕΚ, με εμφανή πανικό (φωτογράφιση των Μαρινάκη, πρόεδρο του Ολυμπιακού), και ξεκαθάρισε ότι αυτός θα είναι ο απόλυτος κυρίαρχος στην επιστρέψουμε, θα σας το πω εγώ πρώτος».

Το κιλίμα στην ΑΕΚ είναι πληνηγυρικό και η συντριπτική πλειονότητα των κιτρινόμαυρων οπαδών έχει τοχθεί στο πλευρό του Μελισσανίδη. Αυτό που πρέπει να τονίσουμε, ως μοναδικό σχόλιο στα όσα είπε το νέο αφεντικό της ΑΕΚ, είναι ότι οι οπαδοί της πρέπει να έχουν μνήμη. Στο παρελθόν ο Μελισσανίδης είχε αρνηθεί να αναλάβει τα ηνία της ομάδας και την άφησε έρμαιο στα χέρια του Νικολαΐδη και της παρέας του. Σήμερα και ενώ βρισκόμαστε στη δίνη μιας μεγάλης οικονομικής κρίσης, πήρε διαφορετική απόφαση και δείχνει διατεθειμένος να «τρέξει» πρόγματα και να βάλει το χέρι στην τσέπη. Τι άλλαξ; Η επίσημη γραφμή από τους κολαόζους του είναι ότι κατάλαβε το λάθος που έκανε στο παρελθόν και θέλει να επανορθώσει. Η σωστή απόντηση είναι διαφορετική. Ο λόγος που ασχολείται σήμερα με την ΑΕΚ είναι οι μπίζνες. Παλιός στο κουρμπέτι το ισχυρός άντρας της ΑΕΚ, ξέρει πολύ καλά ότι ο κόσμος της ΑΕΚ θα λειτουργήσει σαν μοχλός πτίεσης προς την κυβέρνηση για να πάρει δουλειές και σαν αισιόδοξη προστασία στις πιθανές διαμορφώσεις του με τους άλλους καπιταλιστές που λυμαίνονται το ελληνικό ποδόσφαιρο. Ήδη, εκτός από την κόντρα με τον Μαρινάκη, έχει ανοίξει η κόντρα και με τον Κόκκαλη για τον ΟΠΑΠ και είναι πολύ πιθανό να κοντραριστεί και με άλλους καπιταλιστές, άρα χρειάζεται τον κόσμο της ΑΕΚ στο πλευρό του, προκειμένου να ενισχύσει τη θέση του. Τα άλλα, για ιδέες και μεγαλεία, είναι για τα πρωτοσέλιδα των αθλητικών εφημερίδων.

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM MEAM

**Μπάτσοι από δω, μπάτσοι από κει, μπάτσοι της ΕΛΑΣ και δημοτικοί
(διαπίστωση γονάτου...)**

Τηλεοπτικά, «Cold Case», Σκουριές, «Gold Case»...

Αίμα – Τιμή – Κουτόχορτο – Γιωτάς και Χρυσαυγίτης

Για τους καπιταλιστές είναι «party all the time»

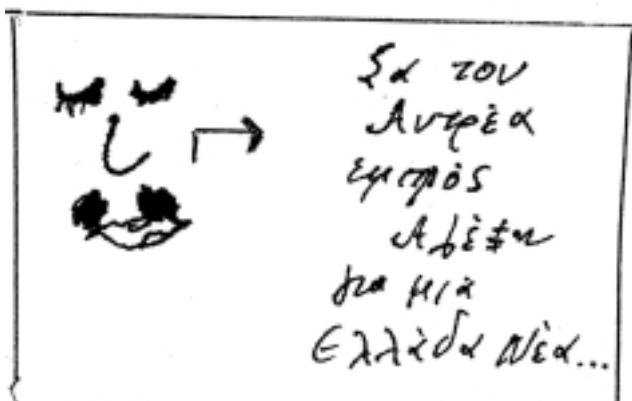
Κυβέρνηση – εργαζόμενη κοινωνία: Οι αγροίκοι στη χώρα των θυμάτων

Να μην επιναλάβουμε τι σημαίνει η 24ωρη της ΓΣΕΕ, έτσι;

Σκουριές: Καταστολή και κάψιμο πράσινου από τα ΜΑΤ

Ο αγώνας συνεχίζεται

Ελλάς-Ελλάς, Καμίνης-Γαβαλάς

Ριχάρδωσ' ο Γεροντόκαρδωσ'
(και ημείς ουκ αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών...)

Σας ανήκει, ναι, το ξέρουμε (τόσοι σπόνσορες που μαζευτήκατε)

- ◆ Ο Εκτωρ, ο έβδομωρ, ο όγδοωρ κ.ο.κ.
- ◆ Η ποιότηση είναι πατούσα πταν-ρού.
- ◆ Οστερμάγερας – Γ.Π.: (χ) οστά στον μόχερα: 0-1.
- ◆ Ιστορίες του αστυνόμου Μπέκρα.
- ◆ Δεν είσαι λες της φτωχειας, δεν είσαι και του πλούτου, μην είσαι αλλοπαρμένος, μακράν του κόσμου τουτου; (1ο συνέδριο Σύριζα – Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Μετώπου).
- ◆ Για διορισμό των μισών μελών της ΚΕ Σύριζα μιλάει ο Στ. Ελληνιάδης (μα τόση δημοκρατία πια, πώς την αντέχει ο ίδιος ως... μέλος της ίδιας ΚΕ;).
- ◆ Απόβαση κάποια στηγμή στο σώμα σου θα κάνω/ κι ασκήσεις ετοιμότητας 'πο κάτω ως τα πάνω.
- ◆ «Άλλ' ας πάρουμε την άλλη περίπτωση. Οτι οι θάσοι είτε ως θεσμός, είτε ως συγκεκριμένος φορέας, απομικής επιχείρησης ή κρατικού θάσου, θέλουν να υπηρετήσουν το θέατρο. Η παράσταση που βλέπουμε είναι αυτή που θέλησαν; Ή μήπως οι διαδικασίες μέσα από τις οποίες πέρασε η "προσπάθεια" όντας εξ αντικειμέν-

νου αντιθεατρικές, θα αφήσουν στην παράσταση τα τραύματα των συμπληγάδων μέσα από τις οποίες ζορίστηκε η προσπάθεια; Και στην περίπτωση αυτή, τι νόημα έχει η κριτική μιας παράστασης, αν δεν έχει προηγηθεί η κριτική επιστήμανση των αντιθεατρικών θεσμών και διαδικασιών και οι ευθύνες όλων εκείνων που τις επωάζουν και τις συντηρούν; Νομίζουμε πως πρωταρχικό καθήκον της κριτικής σήμερα είναι ν' αντιμετωπίσει με ρεαλισμό και συναίσθηση ευθύνης αυτές τις διαδικασίες, αυτούς τους θεσμούς, που θα αλλοιώσουν και τις καλύτερες προθέσεις ενός αποτελέσματος». (Στ. Δρομάζου, «Προβλήματα θεατρικής κριτικής»).

◆ «Ε, λοιπόν, αυτή η κίνηση υπάρχει στη σοβιετική κοινωνία. Μια σοσιαλιστική κοινωνία που κινείται, αναπτύσσεται, σφύζει, διαπερνάται από αντιθέσεις της ζωής... Η κίνηση της σοβιετικής κοινωνίας έχει φτάσει σε μια σημαντική καμπή. Βρίσκεται μπροστά σε νέα προβλήματα, που η λύση τους θα διαμορφώσει το νέο πρόσωπο του σοσιαλισμού στο κατώφλι του 2000. Ενα πρό-

σωπτό πιο κοντινό στο κομμουνιστικό ιδανικό». Μίμη Ανδρουλάκη, «ΕΣΣΔ – Ο σοσιαλισμός στο κατώφλι του 2000», Σύγχρονη Εποχή, 1984 (σ.σ. συζητήσεις του Μ. Ανδρουλάκη με κορυφαίους παράγοντες της «σοβιετικής» κοινωνίας) – «Στις συζητήσεις αυτές που μέρος τους έχει δημοσιευτεί στο «Ριζοσπάστη»» (από το οπισθόφυλλο του βιβλίου). Η Σύγχρονη Εποχή ήταν (και είναι) εκδοτικό του Περισσού, ο «Ριζοσπάστης» ήταν (και είναι) όργανο της ΚΕ του...

◆ Οταν παπαγαλίζεις τη λέξη αφήγηση (αφηγήσεις) και χαρακτηρίζεις έτσι τον σοσιαλισμό και τον αντιφασισμό, με αναφορά στη Σοβιετική Ενωση και την Λ.Δ. Γερμανίας (στις προηγματικές χρονιές τους διαστάσεις) και μια φράση του Λένιν και του Στάλιν «κλείνεις την πολιτική - ιδεολογική» παρουσίασή σου σε λογοτεχνικό (βλ. ποιότηση) θέμα, τότε έχεις χωνέψει κάκιστα (αλλά με ευχαρίστηση) όσα σου 'μαθαν στο σχολείο (και στο πανεπιστήμιο ίσως), χωρίς ποτέ να κάνεις ένα βήμα παραπέρα.

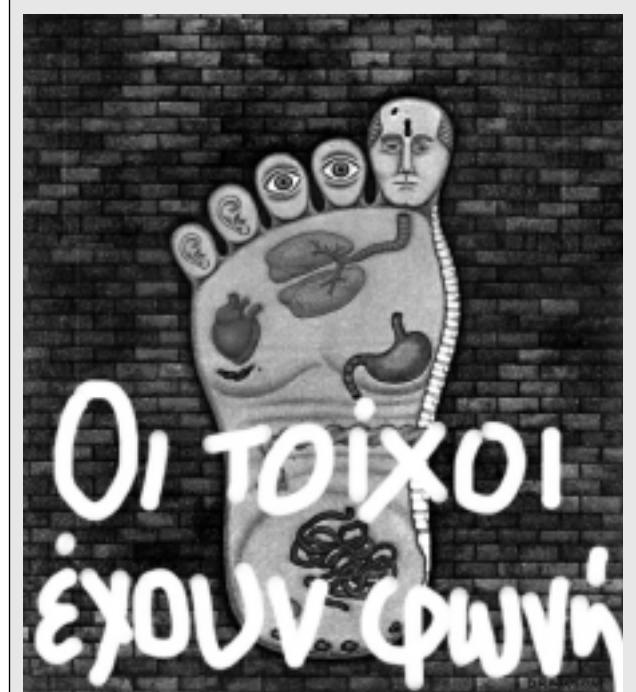
Οταν δε αναμασάς (α λα Περισσός...) τα περί «πττώσης του σοσιαλισμού» το 1989 θα πρέπει να απευθυνθείς στον... καθέρεψτη... (μέχρι να ενηλικιωθεί ο Στέφαν Ντέρινγκ υπήρχε άραγε ΓΛΔ.). Για να είσαι Τεφλόν και όχι τυφλόν...

◆ Κι αν πήρες το Grammy, άει grammyου.

◆ «Μέχρι την άνοιξη ο Σύριζα δεν είχε μπει εμπρός σε καμιά κινητοποίηση... Εχοντας δώσει διαβεβαιώσεις για την παραμονή της Ελλάδας στην Ευρωζώνη ο Σύριζα τώρα υποχρεούται να βρει τρόπο να γίνει αποδεκτή η πολιτική του από συνετάρους και αντιπάλους». (Από το άρθρο του Μπατίστη Ντερικμπούρ, «Οι θέσεις του Σύριζα», Le Monde Diplomatique, αγγλική έκδοση, Ιούλιος 2013).

◆ Μετρώ τα φράγκα μια βραδιά/ τα βρήκα πολύ λήγα/ κόβω το φραγτό για μια βδομά/ και τρέφομαι με... μύγα/ Κι όταν, σαφώς, απόθανα/ με βάλωνε σε φέρετρο μισό/ γιατί, είπαν συρρικνώθηκα/ ωσάν το κόρμα του Πασό(κ).

Βασιλής

◆ Ενάντια στο θόρυβο απ' τις μπότες και τη σιωπή απ' τις παντόφλες - Αντίσταση σημαίνει δημιουργία - Β (σύνθημα σε τοίχο έργων του Μετρό, στη Φοιτητική Λέσχη του ΑΠΘ)

Μάλλον καλλιτεχνικής αναφοράς είναι το σύνθημα. Η υπογραφή Β (σε κύκλο) δε γνωρίζουμε τι σημαίνει, υποψιαζόμαστε όμως πως τίθεται σε αντιδιαστολή προς το γνωστό «αλφάρδι». Ομως το περιεχόμενο της αντιδιαστολής (αν δηλαδή είναι ανταγωνιστικό ή όχι) δεν το γνωρίζουμε. Περιορίζόμαστε, λοιπόν, στον σχολιασμό αυτού που εισπράττουμε. Το πρώτο μισό του συνθήματος αποτελείται από μια διαπίστωση με την οποία κανές δεν μπορεί να διαφωνήσει. Ειδικά όταν αποδιδεται με τόσο όμορφο, σχεδόν ποιητικό τρόπο. Το δεύτερο μισό, όμως, που αποτελεί και την πρόταση του (ή των) συνθηματογράφων σηκώνει «πτούν νερό», για να μην πουμέ πως είναι απορριπτέο. Αντίσταση, αγαπητοί, σημαίνει αυτό που λέει η λέξη. Στέκομαι απέναντι σε αυτόν που μου επιτίθεται και πολεύω με όλα τα μέσα για να αποτρέψω την επίθεσή του. Και η καλλιτεχνική δημιουργία μπορεί να κάνει οντίσταση, όπως έχει αποδειχτεί καθ' όλη την ιστορική διαδρομή της ανθρωπότητας. Και τότε έχουμε την αντιστοσιακή δημιουργία. Αυτή η δημιουργία, όμως, έρχεται να υπηρετήσει την αντίσταση όχι να την υποκαταστήσει. Διότι τότε η αντίσταση εξαφανίζεται και η δημιουργία αποτελεί ένα πέπλο που καλύπτει... τις παντόφλες. Αν θελατε να πείτε ότι η αντίσταση είναι δημιουργία (και όχι καταστροφή, όπως λένε οι κυρίαρχοι), τότε κάνατε εκφραστικό λάθος. Πολύ φοβόμαστε, όμως, ότι το κάλεσμά σας είναι κάλεσμα σ' έναν ανωχωρητισμό καλλιτεχνικής δημιουργίας. Οι εραστές του ωραίου απέναντι και από τις μπότες της εξουσίας και από τις παντόφλες του «υποταγμένου πλήθους». Μια ελίτ του τίποτα.

◆ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ – Απεργία Τρίτη 16 Ιουλίου 2013 – Είμαστε άνθρωποι και δεν θα γίνουμε αριθμοί – Αντιστεκόμαστε! - Ολοι στη συγκέντρωση των συνδικάτων Π.Λ. Κλαυθώνος 11:00 (αφίσα)

Οραία τα λέει η αφίσα. Έχει και ένα γράφημα, με πολύ χρωματιστικά ανθρωπόπλακα και αριθμούς απολυμένων και ανέργων. Πληρώθηκαν οι γραφίστες, πληρώθηκε το τυπογραφείο, θα πληρωθούν οι εργολάβοι που αναλογούνται αριστοκολλήσεις (έχουν περάσει δεκαετίες από την τελευταία φορά που συνδικαλιζόμενοι εργάτες κόλλησαν εθελοντικά αφίσες) και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία θα έχει κάνει για μια φορά ακόμη το καθήκον της. Οχι μόνο δεν κοστίζει τίποτα (εκτός από λεφτά, τα οποία χορηγούνται από το κράτος που χαρατσώνει επιτούτου τους εργάτες), αλλά φέρνει και κέρδη. Κέρδη λιγότερα για τους εργατοπατέρες (που δεν μπορούν να βγουν από την αναξιοπιστία και την ζεφτίλα) και περισσότερα για το σύστημα, του οποίου όλοι οι πόλοι εξουσίας εργάζονται. Η κυβέρνηση κλείνει συμφωνίες με τους ιμπεριαλιστές δανειστές και τις μετατρέπει σε πολυνομοσχέδια-σκούπα, η κυβερνητική πλειοψηφία τα ψηφίζει (αφού πρώτα ορισμένα μελή της διατυπώσουν την καθιερωμένη γκρίνια με κορόνες στα ΜΜΕ), η μειοψηφία της αντιπολίτευσης τα καταψηφίζει (ανεβόζονται τους καταγγελτικούς τόνους) και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία οργανώνει μια 24ωρη απεργία τη μέρα της ψήφισης, που μοιάζει με κηδεία των εργατικών δικαιωμάτων που χάθηκαν. Καθένας στο πόστο του.

φτάσουν στη ρίζα του καικού, τον καπιταλισμό ως σύστημα και την αστική δημοκρατία ως πολιτικό του εποικοδόμημα, και να απαιτήσουν την εκρίσωσή της. Μάλιστα, η όλη συμπεριφορά τους είναι εξαιρετικά «αμερικάνικη», χωρίς τις «λειάνσεις» που έχουν τα διάφορα αστοφιλεύθερα ρεύματα της Ευρώπης Ελένη Π.

Εδώ τους ρίχναμε μούντζες και μπινελίκια, στην Ισπανία τους έδειξαν τους κώλους τους, πηγαίνοντας ένα βήμα παραπέρα (;)...

Προσέχοντας τη φωτογραφία, πάντως, θα διαπιστώσουμε ότι οι... τολμηροί είναι πολύ λίγοι. Μετά βίας φτάνουν τη δεκάδα. Οι υπόδοιποι απλώς παρακολουθούν. Και το στήσιμο έγινε μόνο για το φωτογραφικό ενσταντανέ. Γι' αυτό, άλλωστε, κατέβηκε και το πανό. Για να μην κόβει τη θέα στο φωτογράφο.

Με κάτι τέτοια, που από τους φορείς τους θεωρούνται ριζοσπαστικά και ρηγικέλευθα, γελάνε στα επιτελεία της κεφαλαιοκρατίας. Ξεβρακωθείτε όσο θελετε στις πορείες. Το πραγματικό ξεβράκωμα σάς το κάνουμε εμείς...

Aν δεν επρόκειτο για τον υπουργό Οικονομικών, άνθρωπο κατά τεκμήριο σοβαρό, θα λέγαμε «χαζό παιδί χαρά γεμάτο». Διότι ο Γ. Στουρνάρας δήλωσε και πάλι «ικανοποιημένος» από την απόφαση που πάρθηκε στη συνεδρίαση του Eurogroup το βράδυ της περασμένης Δευτέρας. Κι ας πήρε 6,8 δισ. σε δύο δόσεις και όχι 8,1

2014. Ωστόσο, οι προοπτικές παραμένουν αβέβαιες. Αυτή η μικρή φρασούλα, σύμφωνα με την οποία το μόνο βέβαιο είναι η αβεβαιότητα, έκανε σκόνη το «Grecovery», το «success story» και τις άλλες αμερικανίες με τις οποίες μας φλούντων ο Σαμαράς και ο προπαγανδιστές του τους τελευταίους μήνες. Ήρκεσε μια συ-

που η τρόικα θα επιστρέψει για σκληρή επιθεώρηση.

Μια μέρα μετά την απόφαση-κόλαφο (για Στουρνάρα-Σαμαρά) του Eurogroup, ο τραπεζίτης που παίζει το ρόλο του υπουργού Οικονομικών, δέχτηκε ένα ισχυρό χτύπημα με φλιά πυρά. Το ΙΟΒΕ, Ινστιτούτο του ΣΕΒ στο οποίο ο Στουρ-

νεργίας. Το ΙΟΒΕ πλέον προβλέπει βαθύτερη καπιταλιστική ύφεση και ψηλότερη ανεργία. Συγκεκριμένα, προβλέπει τη μείωση του ΑΕΠ για φέτος μεταξύ 4,8% έως 5%, έναντι -4,6% που ήταν η προηγούμενη εκτίμηση του (κυβέρνηση και τρόικα εξακολουθούν να «προβλέπουν» -4,2%, η ΤΤΕ -4,6% και ο ΟΟΣΑ -4,8%). Στην έκθεση

Η βεβαιότητα της... αβεβαιότητας

δισ. σε μια δόση, όπως ο ίδιος διαφήμιζε τόσο καιρό τώρα, προβάλλοντας τον εαυτό του ως τον υπουργό που κατάφερε να επιστρέψει η «εμπιστοσύνη», γεγονός που «επιβραβεύεται από τους εταίρους».

Τα κακά μαντάτα για τον Στουρνάρα είχαν φανεί από το πρωί της ίδιας μέρας, όταν η τρόικα, πετώντας μαζί του με την ίδια πτήση Αθήνα-Βρυξέλλες, άφησε φεύγοντας ένα δελτίο Τύπου, το οποίο ανέφερε ότι «*και εξακολουθεί να σημειώνεται σημαντική πρόσοδος, η εφαρμογή του προγράμματος καθυστερεί σε ορισμένους τομείς, ενώ σημειώνει με νόημα ότι «Οι ελληνικές αρχές έχουν δεσμευθεί να λάβουν διορθωτικά μέτρα για να εξασφαλίσουν την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων για το 2013-2014 και να επιτευχθεί το πρωτογενές αποτέλεσμα του τρέχοντος έτους».*

Το πιο σημαντικό, όμως, αυτό που κάρφωνε τον Στουρνάρα και τον Σαμαρά, ήταν η έξις αναφορά του δελτίου της τρόικας: «*Η αποστολή και οι αρχές συμφώνησαν ότι οι μακροοικονομικές προοπτικές παραμένουν σε γενικές γραμμές σύμφωνες με τις προβλέψεις του προγράμματος, με προοπτική τη σταδιακή επιστροφή στην ανάπτυξη το*

νοπτική επιθεώρηση από την τρόικα για να βάλει τα πράγματα στις σωστές τους διαστάσεις. Φανταστείτε τι έχει να γίνει στα τέλη Σεπτέμβρη,

νάρας ήταν πρόεδρος μέχρι να γίνει υπουργός, αναθεώρησε προς το χειρότερο τις προβλέψεις του και για την εξέλιξη του ΑΕΠ και για την εξέλιξη της

του ΙΟΒΕ επισημαίνεται ότι λόγω της βαθύτερης ύφεσης θα αυξηθεί η ανεργία στο 27,8% το 2013, με ελαφρά μείωση στο 27,3% το 2014.

Υπό το πρίσμα (και) αυτών των εκτιμήσεων μπορούμε να καταλάβουμε γιατί η ΕΕ και το ΔΝΤ εξακολουθούν να εφαρμόζουν το μαρτύριο της σταγόνας στους εκλεκτούς τους Σαμαρά, Στουρνάρα και Βενιζέλο. Δεν είναι ότι δεν έχουν εμπιστοσύνη στις διαβεβαιώσεις τους και τις προθέσεις τους, είναι που δεν έχουν εμπιστοσύνη στην αποτελεσματικότητά τους, λόγω της αστάθειας που χαρακτηρίζει το κυβερνητικό σήμα και της αβεβαιότητας που αυτή προκαλεί. Από την άλλη, οι κατά δόσεις χορήγηση των δόσεων στηρίζει τις επικαιροποιήσεις του Μνημόνιου που κάνει η τρόικα, ασκώντας την πρέπουσα εκβιαστική πίεση πάνω στο πολιτικό σύστημα και τις κοινοβουλευτικές ομάδες της πλειοψηφίας. Πρέπει να υπάρχει και ένα άλλοθι για να στοιχίζονται οι κοινοβουλευτικές ομάδες, επικαλούμενες τη «σωτηρία της πατριδας».

Αυτό, όπως φαίνεται, οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα το παίξουν μέχρις εκεί που πάει, εν ανάγκη και θυσιάζοντας τη σημερινή κυβέρνηση.

Τίποτα δεν χαρίστηκε

Στις 29 του περασμένου Απρίλη, όπως κατέγραψε αναλυτικά το ρεπορτάζ της «Κ», οι συνήγοροι υπεράσπισης στην εξελίξει τρίτη δίκη της ΣΠΦ, έθεσαν το ζήτημα της προκλητικά παράνομης απόφασης του Συμβουλίου Εφετών, που παρέτεινε την προφυλάκιση των Κ. Σακκά και Γερ. Τσάκαλου στους 36 μίνες. Οι τοποθετήσεις τους παρέμειναν φωνές βοώντων εν τη ερήμω. Η έδρα του τρομοδικείου ξεπέρασε το ζέον πρόβλημα με μια ποντιοπλατική δίλωση («δεν έχουμε αρμοδιότητα»). Ο νομικός κόσμος έκανε πώς δεν κατάλαβε. Κι ας μη μιλήσουμε για τον πανεπιστημιακό κόσμο, για την πλευρά των διακονούντων τη νομική θεωρία.

Εκκωφαντική ήταν η σιωπή και από την πλευρά του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου. Κάποια κείμενα, κάποιες καταγγελίες κι αυτό ήταν.

Δυο μήνες από τότε και τα πράγματα έχουν αλλάξει άρδην. Ο νομικός κόσμος μιλά, στις εφημερίδες γράφονται άρθρα, ένα κοινοβουλευτικό κόμμα (ΣΥΡΙΖΑ) αναδεικνύει το ζήτημα σε πολιτικό και κοινοβουλευτικό επίπεδο, ο αναρχικός-αντιεξουσιαστικός χώρος οργανώνει εκδηλώσεις αλληλεγγύης σε όλη την Ελλάδα.

Περιττεύει να πούμε ότι η ειδοποιός διαφορά είναι η απεργία πείνας του Κ. Σακκά, που ξεπέρασε τον ένα μήνα. Δημιουργήθηκε μια καινούργια συνθήκη, η κρισιμότητα της οποίας δεν επιτρέπει τη βολική σιωπή του πρώτου μήνα.

Αν για τους αστοφιλελεύθερους πρέπει να θεωρείται δεδομένη η υποκρισία, δεν ισχύει το ίδιο για το αντικαπιταλιστικό κίνημα. Κι αν η στάση της λεγόμενης «αντικαπιταλιστικής», «ριζοσπαστικής» ή όπως αλλιώς αυτοπροσδιορίζεται Αριστερά, η οποία περιορίστηκε σε τυπικές ανακοινώσεις περιμένοντας «να περάσει κι αυτό», είναι ευεξήγητη, για την καθυστερημένη αντιδραση του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου (ή τουλάχιστον του μεγαλύτερου κομματιού του) πρέπει ν' ανατρέξουμε σε μια ιδεολογική πλάνη. Μια πλάνη που λέει ότι δεν πρέπει να διεκδικούμε τα δικαιώματα που αναγνωρίζει στους πολίτες της η αστική δημοκρατία, διότι εμείς είμαστε ανειρήνευτοι εχθροί της και δεν ζητάμε τίποτα απ' αυτή. Αν ζητήσουμε σεβασμό στα δικαιώματα μας ως πολίτες, τότε «θυματοποιούμαστε», «οπορτουνίζουμε» και πάει λέγοντας.

Με την απεργία πείνας ο Κ. Σακκάς, πέρα από τη διεκδίκηση των ατομικών του δικαιωμάτων, έδωσε μια γερή γροθιά και σ' αυτή την ιδεολογική αγκύλωση. Δεν ξέρουμε αν του πέρασε από το μιαλό, όμως ίρθε σαν ένα παράπλευρο όφελος.

Η αστική δημοκρατία ποτέ δεν παραχώρησε κανένα ατομικό ή συλλογικό δικαίωμα. Όλα αυτά τα δικαιώματα καταχτήθηκαν μέσα από πολύχρονους αγώνες του κοινωνικού κινήματος. Γ' αυτό και κανένας μας δεν έχει δικαίωμα να αποστρέψει περιφρονητικά το πρόσωπο απ' αυτά τα δικαιώματα και να τα χαρίζει στους πολιτικούς αντιπάλους. Η ιστορία του επαναστατικού κινήματος δείχνει πως ουδέποτε οι διωκόμενοι και φυλακισμένοι επαναστάτες διέγραψαν τα δικαιώματα που είχαν ως πολίτες της αστικής δημοκρατίας. Τα υπερασπίστηκαν, όχι υπερασπίζομενοι τις λαϊκές κατακτήσεις.

Φυσικά, η αστική δημοκρατία παραβιάζει αυτά τα δικαιώματα όταν αφορούν τους πολιτικούς της αντιπάλους. Οι τελευταίοι, όμως, δεν πρέπει να παραιτούνται αμαχητί, στο όνομα μιας δύθεν επαναστατικής καθαρότητας, η οποία δεν έχει καμία (επαναστατική) δικαιολογητική βάση. Ο αγώνας του Κ. Σακκά εκ των πραγμάτων απέκτησε ευρύτερη σημασία.

Π.Γ.

Σιγά μη φτηνύνουν τα σουβλάκια

Mια χάρη μόνο του έκαναν του Στουρνάρα οι συνάδελφοί του στο Eurogroup. Δέχτηκαν να επανασύζητηθεί το αίτημα για επαναφορά του ΦΠΑ στην εστίαση στο 13%, το οποίο είχε απορρίψει η τρόικα. Στο Δελτίο Τύπου που εξέδωσαν οι Τόμοιν, Μορς και Μαζούχ αναφέρεται: «*Η συμφωνία σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων δεν προβλέπει προσωρινή μείωση του συντελεστή ΦΠΑ στα εστιατόρια και την τροφοδοσία, αλλά αυτό το σημαντικό για τις αρχές ζήτημα θα παραμείνει υπό συζήτηση με αξιωματούχους της ΕΕ, της EKT και του ΔΝΤ*».